

ToPoLa 1978 1988

**JUHLAVUOSIKIRJA
1988
LAUTTASAARI**

PHILIPS

LFH 594 Professional

LFH 596 Executive

KYNÄ JA PAPERI OVAT HISTORIAA!

Philipsin uuden sukupolven Pocket Memot ovat aivan uusi tapa pistää asioita muistiin esimerkiksi neuvotteluissa.

Ne ovat käteviä, vaivattomia ja hyvin käteensopivia elektronisia muistikirjoja ja sanelulaitteita, jotka eivät jätä tulkinnanvaraa. Tieto säilyy juuri sellaisena, kun se on sanottu.

Ota yhteyttä. Kerromme mielellämme lisää:

Maahantuoja:

Oy Konttorityö

Melkonkatu 28 D, 00210 Helsinki, puh. 672 233

Touhun Pojat ry ToPoLa Lauttasaari

Luoteisväylä 9 C/Tom Hynninen
00200 Helsinki
puh. 677 204 k 672 233 t

SVUL:n ja Suomen Koripalloliiton jäsenseura
Perustettu 11.4.1978

JOUKKUEET:

Mikro II, Mikro I, Mini II, Mini I, Minitytöt,
C-tytöt, C-pojat, B-pojat, A-pojat,
ToPoLa I, ToPoLa II, ToPoLa III ja
ToPoLa IV

HARJOITUSSALIT:

LAUTTASAAREN YHTEISKOULU
MYLLYKALLION KOULU
LAUTTASAAREN SEURAKUNTAKESKUS
HELSINGIN MERENKULKUOPPILAITOS

SARJAT:

ToPoLa I maakuntasarja
ToPoLa II perussarja
ToPoLa III ja IV aluesarja
juniorijoukkueet piirinsarjat

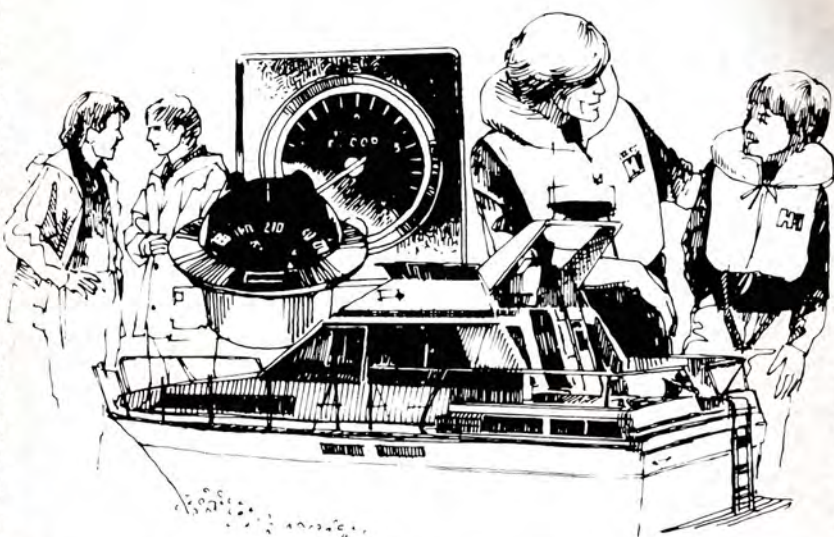
VUOSIKIRJAN TOIMITUS:

PAULI LEIMIO
TOM HYNNINEN

PAINOPAIKKA:

KIRJAPAINO OY NOVA
Tehtaankatu 27 C
00150 HKI puh. 658 968

Ota kurssiksi **MARITIM**

MARITIM on ollut veneilijän asialla vuodesta 1912. Myymme alan johtavia merkkituotteita, esim. STOREBRO-veneitä, HELLY-HANSEN veneilyliivejä ja -asuja, MARINER-perämoottoreita, YAZAKI-lokeja sekä -mittareita – ja paljon, paljon muuta. Meillä on kolme omaa myymälää Helsingissä ja yli 800 luotettavaa jälleenmyyjää eri puolilla Suomea. Turvallista varmuutta vesillä liikkujille jo seitsemän vuosikymmenen ajan.

MARITIM

Veneentekijäntie 1, Lauttasaari, puh. (90) 673 331
Eteläranta 18, Kauppatori, puh. (90) 635 858
Hitsaajankatu 14, Herttoniemi, puh. (90) 781 800

Kymmenvuotias ToPoLa

Seuraavassa ”historiikissä” ToPoLa:n ensimmäinen puheenjohtaja käsittelee seuran ensimmäistä vuosikymmentä. Olisi liian korskeata kirjoituttaa näin lyhyeltä ajalta varsinaista historiaa; seura ei ole ehtinyt saavuttaa huomattavia pelillisiä ansioita, se ei ole noussut mestaruussarjaan neljässä kaudessa kuten ToPo. Aika on nyt kerrassaan toinen. On varsin todennäköistä, että eräät asiat ja henkilöt ovat voineet unohtua, jokin osaluokka on väärin painotettu ja monta

mainiota tekoa ei kirjoitelmassa ole osattu arvostaa kyllin korkealle. Suokoon lukija tämän anteeksi. Tämä lyhyt katsaus menneeseen aikaan olkoon pohjana tuleville puheenjohtajille, sihteereille, taloudenhoitajille, valmentajille, pelaajille ja sponsoreille siitä, miten heidän tulisi aikanaan välttyä edeltäjiensä tekemiltä virheiltä ja ottaa oppia mahdollisista hyvistä oivaluksista. Uskon, että ToPoLa:n ensimmäinen vuosikymmen ei jää sen viimeiseksi.

Synty

Kun urheiluseura syntyy, elää, kehittyy ja täyttää ensimmäisen merkittävän vuosimäärän, tapahtuma aiheuttaa pienen kaaoksen vielä mukana olevien syntysanojen lausujen keskuudessa. Nyt sitten pitäisi muistaa tarkasti vuosikymmenen takaiset asiat ja kirjata ne juhlaulkaisun sivuille. Kaikkihan on tietenkin säilötty pöytäkirjoihin tuleville polville. Eri asia on sitten se, että missä ovatkaan nyt nuo pöytäkirjat, kuka olikaan silloin sihteeri, minne hän on viemäksä muuttanut?

ToPoLa:n syntymisen aika ja paikka tiedetään hyvinkin tarkkaan. Siitä on

kerrottu vuosikirjoissamme. Vuonna 1978, huhtikuun 11 p:nä klo 18.00 kokoontui joukko koripallon ystäviä osoitteeseen Puistokaari 2 A 1, 00200 Helsinki. Oven päällä luki Suhonen. Paavo, Paso, Vaari jne oli yksi kolmesta vanhasta ToPo:n puurtajasta, jotka olivat samoihin aikoihin muuttaneet "uudisasukkaina" saarelle Munkkiniemestä. Toinen herra oli nimeltään Harjula, Kari, Bäsän, Saku jne. Hänen isänsä, apteekki-neuvos Kalervo Harjula oli kolmen torpan pojan tekijä; Kari sittemmin kolmen ToPoLa:n pojan tekijä. Ja kolmas oli tietenkin tämän "historiikin" laatija. Kaikki kolme olivat jo vuosia rahdanneet jälkikasvuun Lehtisaaren ja Kuusisaaren kautta Munkkiniemeen kansakoululle harkkoihin. Allekirjoittaneen vaimo ilmoitti kerran yks'kantaan, että senkö täytistä sinne niitä poikia viette, perustakaa saarelle oma seura. Näin se oli tuleva tapahtumaan.

Alkuhämmennys sisälsi eräitä selkeyttä vailla olleita elementtejä. Puhuttiin ToPo:n mikro- ja minialajaostosta -häkellyttävää vaatimattomuutta ja epävarmuutta loistavasta tulevaisuudesta, mikä nyt on jo käden ulottuvilla. Painoipa tuttu kirjapaino kirjelomakkeita ja kuoriakin tuolla ensimmäisellä "oivaluksella". Pian saavutettiin kuitenkin järkevä ratkaisu. Seuran on oltava oma itsenäinen ja rekisteröity yksikkönsä, jolla on hallinto ja varmuus siitä, että paikkaseutu suhtautuu siihen asiallisen sietävästi.

Nimestä syntyi mukava keskustelu sisäpiirissä. Ehdotettiin ensin etuliitettä La = Lauttasaari ja sitten sitä ToPo:a sen perään. Eero Erkkö ratkaisi asian siirtämällä LA:n ToPo:n jälkeen. Saatiin nimi ToPoLa. Allekirjoittanut

kiikutti paperipinkan oikeusministeriön yhdistysrekisteritoimistoon ja tiskillä nimi muuttui vielä kerran. Nyt jätettiin viranomaisten haltuun seuran paperit nimellä Touhun Pojat ry, Lauttasaari - ToPoLa. Tämä tapahtui 19.6.78 ja käsitteilyä anottiin kiireellisenä. Kun kiireestä ei seuraavaan syyskuuhun mennessä ollut kuulunut mitään, TH soitti ja kysäisi. Rekisteritoimisto nauroi rauhallisesti ja ymmärtäväisesti neuvoen anomaan uudelleen kiireelliseksi. sitä kun kukaan kuulemma ei hoksaa tehdä. Ja Katso, tammikuussa -79 paperit tulivat ruskeassa kirjekuoressa ja hienoilla leimoilla varustettuina takaisin. Kenttätyö saattoi alkaa - ainakin ajatuksissa - sillä kentät olivat vielä tietämättömissä.

Myllykallion koulu oli vanhaa ja vankkaa tekoa. Silloiset arkkitehdit olivat ajatelleet vahtimestarin asuvan parhaiten lähellä työkenttäänsä. Mutta kun se kenttä oli samalla voimistelusalilla, jossa ei ollut koripallotelineitä, ristiriidan ainekset olivat kasassa. Ala-asteen liikunta on aina ollut ala-asteista. Se on ollut hienovaraista läpsyttelyä ilman tossuja. Kansakouluun ei ole koskaan saatu voimistelun tai urheilun erikoisopetusta ja -opettajia. Rehtori Tage Henriksson on Myllykallion koulun koripallon isä. Entisenä mestaruussarjapelaajana hän uskalsi ottaa peruskoulun rehtorin tehtävät vastaan ja samalla koristaa liikuntatilan neljällä minikorilla veisaten viis siitä, menevätkö ikkunat rikki tai kolhiintuuko jo ennestään lommoinen flyygeli.

Kesä 1978 meni ihmetellessä. Perustajat kummastelivat lähinnä sitä, että mistä niitä pelaajia ilmaantuisi. Lis-toilla oli vain kolme palloilijaa: Arttu, Tumpppi ja Perttu. Syyskuun neljäntenä

Pituus- ja ponnistusero on suuri mestaruus- ja maakuntasarjan välillä.

päivänä oli lehti-ilmoituksella kutsuttu halukkaat mikro- ja mini-ikäiset koripallosta kiinnostuneet Pyrkän kentän liepeille. Tulos oli huimaava, pelaajamateriaali lisääntyi yhdellä. Mutta kun kolme viikkoa oli kulunut tuosta masentavasta tapahtumasta, oli kaiku kiirinyt koulussa ja pelaajanalkuja olikin jo yli kolmekymmentä.

Salit

70-luvun loppua ja myös sitä seuraavia vuosia leimasi hurja yritteliäisyys kaikessa. Suureksi haaveeksi koettiin pääsy joskus harjoittelemaan yhteiskoulun suureen ja kauniiseen saliin. ToPoLa:n silmäätekevät vetäjät ryhtyi-

vät kauaskantoiseen puuhaan. Perustettiin ns. hallihankekomitea Lauttasaa- ren vanhustentalolla paikallisen lehden päätoimittajan Kauko Mustosen innokkaasti tukiessa yritystä. Kuusitoista saarelaista järjestöä allekirjoitti ensimmäisen kokouksen pöytäkirjan, jossa todettiin hallin tarpeellisuus. Ympäri saarta etsittiin sopivaa tonttia - Särkiniementien ja Pertulantien kulmilla lähes käyttämättömänä oleva hiekkakenttä herätti yleisen kiinnostuksen. Läheinen taloyhtiökin heräsi ja lähetti voimallisen vastalauseen jo ennakoon. Pelkäsivät "merinäköalan" katoamista. Pyrkän ulkoilualueella sijaitseva hyppyrimäen jäljelle jääneen alaosan todettiin sisältävän suuria kivi-

lohkareita, joiden siirtäminen pois tai kauemmaksi olisi antanut lisää tilaa. Kaukalon tilalle olisi konstruoitu halli ja katsomo olisi nojannut mäkeen. Ajatus kaatui parkkipaikkojen puutteeseen. Di Tirkkonen Kajavanrannasta oli innolla mukana puuhaamassa ns. kaarihallia, joka olisi ollut halpa ja edullinen ratkaisu. Äkillinen sairauskohtaus vei hänet pois keskuudestamme.

Samanaikaisesti olivat määrättyt kulttuuripiirit Lauttasaaressa huolestuneita tilojen puutteellisuudesta. Yhteiskoulun sali on akustisesti huono ja kunnollista katsomoa ei ole. Kuorojen ja orkestereiden harjoitus- ja esiintymistilat puuttuvat saarelta. Väestön kalliosuojia on Lauttasaaressa tasan yksi, jonne mahtuu ainoastaan merivoimien esikunta ja väestönsuojelijat itse. Talojen vahvistetut kellarit eivät sovellu enää nykyaikana suojiksi. Nämä yhteiset puutteet aiheuttivat kulttuurin ja liikunnan yhdentymisen v. 1982, jolloin tajuttiin, että erikseen toimimalla ei mikään osapuoli pääse tavoitteeseensa. Päätettiin perustaa Lauttasaaren Kulttuuri- ja Liikuntatilat ry, joka nyt v. 1988 on jo aika lähellä tavoitettaan – Myllykallion uumeniin louhittavaa hallia, väestönsuojaa, katsomoa ja näytämöä. Vuodet vierivät ja valmistuminen hämmöittää 90-luvulla.

Helsingin Merenkulkuoppilaitos, jota pitkään kutsuttiin yhä Merimiesmattikouluksi, avasi pienen salinsa ToPoLa:n harjoituskäyttöön perjantai-illoiksi. Eräänä kautena pojat havaitsivat, että rakennuksessa on myös pieni-muotoinen uima-allas, jonne yövuorolaiset pääsivätkin pulikoimaan harjoitusten päätteeksi. Sali on normaalille koripallopelille liian pieni.

Lauttasaaren seurakunnalla on hal-

lussaan moninaisia tiloja kerhoja ja harrastuksia varten. Liikuntatila sopii korkeintaan mikro- ja mini-ikäisille ja kokoisille. Siitä huolimatta siellä ovat raavaat miehenkõriläät ahertaneet pallon kimpussa vuosikymmenet. ToPoLa:llakin on vuoronsa ja itse kirkkoherra Jussi Sippola on alusta alkaen katsellut suojeasti seuraan päin. Kaudella 1987–88 kirkolla on voitu pelata jopa tyttöjen turnauksia sunnuntaisin menojen jälkeen.

Kentistä tärkein ja jännittävin on kuitenkin ulkokenttä ”Kassari”, joka sijaitsee Särkiniementien vierellä puiden siimeksessä. Kentältä on merinäköala, joka tuskin kävijöitä kiinnostaa sen enempää. Kymmenen vuotta sitten Kassari oli kurjassa kunnossa – kovin moni ei sinne eksynyt. Asfaltti oli muhkurainen ja korit roikkuivat rempallaan. ToPoLa on aikaansaanut vuosien mittaan seuraavaa: Kenttä on uudelleen asfaltoitu, koritelineet on uusittu, rajat, myös kolmen pisteen, on maalattu useampaankin kertaan, vesiposti rakennettu puskien väliin, penkit kannettu vaihtopelaajia varten ja roskakorit pöllitty uimarannalta. Eipä ole ihme, että kentästä on tullut erittäin suosittu paikka kesäisin. Jonkinasteista kesäsarjatoimintaakin on herätelty. Pelaajien mukana kuljeskelevia työnhupakoita vetelehtii reuna-alueilla ja silloin tällöin vanhempaakin väkeä pysähtyy ihmettelemään. Ympäröivä puistikko on usein siinä määrin karkkipapereitten ja jätskitikkujen koristama, että ihmetyttää – roskakorit näet eivät ole kovin täysiä. No, mitäpä tuosta sen enempää. Joka tapauksessa Kassari on ToPoLa:lle se ”El Dorado”, jonka avulla koripallon perustaidot hankitaan. Kesäharjoittelu on kaikkein tärkeintä.

26 hohtavaa kuparipyttyä hyppysissä. Herrasmies oikealla on seuran varapuheenjohtaja Pauli Leimio.

Myllykallion koulun piha-alueella ja Pyrkän kaukalon vieressä ovat saaren kahdet minikoriparit. Niitäkin on hyväksikäytetty välitunneilla ja vapaa-aikoina. Se, että Lauttasaaresta löytää kahdet minikorit ulkokentältä, selittyy sillä, että kaupungin miehet eräänä kesänä kuljettivat Töölön kisahalliin ne ainoat Volvo-turnausta varten ja vahingossa palauttivat tuplasti. Toivottavasti he eivät lukaise tätä tekstiä kovin tarkkaan. Tässä yhteydessä on jälleen kerran lausuttava kaunis kiitos herroille Liusvaara, Malmberg ja Kasslin UUV:stä. He ovat suhtautuneet jopa ylimyönteisesti ToPoLa:n touhoutuksiin vuosien mittaan. Pojat ovat ainoastaan esittäneet kainoja lisätoivomuksia Kassarin suhteen. Ne ovat: sadekatos, katsomo, kahvila ja suihku.

Kun seuralla on kaiken kaikkiaan kolmesta joukkuetta sarjoissa, eivät nykyiset salit riitä tasaisesti kaikille. Samoista sisäliikuntatiloista kilpailevat tenniksenpelaajat, aerobic'iläiset, satujumpapaajat, futaaajat, lentopalloilijat jne. Viides sali saarella on "Lilla Hankenissa", jossa Dicken'in juniorit ja vanhemmatkin harjoittelevat käsipallon pelamista. Pajalahden ala-asteen sali lienee kooltaan kaikkein vaatimattomin ja VPK:n tilat on ikuistettu "kössille" (squash?) Sopii siis toivoa, että tilaongelma Lauttasaareissa ratkeaa myönteiseen suuntaan. Samanaikaisesti on tietenkin pidettävä huolta siitä, että saarella riittää koripallosta kiinnostuneita nuoria ja ennenkaikkea heidän valmennuksestaan huolehtivia koripalloaktiiveja. Saleista on tässä puhuttu

ehkä liiankin pitkään; ne työskentelyolosuhteet ovat tärkeitä kaikissa toiminnoissa. Riittämättömät varusteet estävät kehitystä joskaan ne eivät aina sitä mahdollistakaan. Maahamme on rakennettu moniin asutuskeskuksiin täydellisiä sisäliikuntatiloja, joilla ei siten ole mainittavaa käyttöä harrastuksen puutteesta tai väestörakenteen vinoutumasta johtuen. Suurten kaupunkien osa-alueita kohdellaan epätasapuolisesti, mikä saattaa johtua poliittisista mielipiteistä ja kateudesta.

Pelaajia kautta 10 vuotta

Ensimmäisellä toimintakaudella 1978-79 seuralla oli vuoden vaihteessa kirjoissa ja kansissa 39 pelaajaa ja neljä valmentajaa, kaikki pojat olivat mikroja mini-ikäisiä. Yksitoista pelaajaa on yhä mukana tavalla tai toisella. Uranuurtajat on ikuistettu tähän 10-vuotisujuhlakirjaan ensimmäisestä julkaisustamme. He kaikki ovat aikuisia ja äänestyskelpoisia kansalaisia, melkein kaikilla on ajokortti ja opiskelu meneillään. Kun ToPoLa täyttää kaksikymmentä vuotta, meillä saattaa olla ensimmäiset toisen polven ToPoLa:laiset "mikroilemassa".

Historian kertauksena on mielenkiintoista tarkastella pelaajamäärien kasvua vuosi vuodelta. Toisella kaudella heitä oli kymmenen enemmän eli 49 ja vanhoista valokuvista päätellen valmentajia oli kokonaista kymmenen. Kolmas kausi 1980-81 oli hurjan kasvun aika. Pelaajia oli 81 kun taas valmentajista oli puolet pudonnut pois. Joukkueita oli viisi ja vanhimmat olivat jo C-ikäisiä. V. 1982 meni sadan pelaaj-

jan raja rikki kolmella, joukkueita oli seitsemän ja valmentajia saman verran. Ensimmäistä kertaa seurassa oli ns. edustusjoukkue, joka pelasi alimmalla mahdollisella tasolla eli SVUL:n H:gin piirin aluesarjassa. Seuraavana vuonna joukkueita tuli yksi lisää mutta pelaajia vain muutama. Valmentajista ei ollut puutetta. Tasainen kasvu jatkui v. 1984, pelaajia 112 ja joukkueita kahdeksan. V. 1985 sarjoissa pelasi kymmenen joukkuetta ja satakaksikymmentä pelaajaa. Seuraavana vuonna saavutettiin tasanne, joukkueiden määrä supistui yhdellä ja pelaajien kymmenellä. Vuosi 1986 oli rajun kasvun aika. Rekisteröityjä pelaajia oli piirin tietokoneen mukaan 157 ja joukkueita oli sarjoissa mukana kaksitoista. ToPoLa aloitti tyttöjen koripalloilun minitasolta - käänteentekevä toimenpide, joka taannee lajille pysyvän jalansijan saarellemme.

Seura on pelaajamäärältään Helsingin seudulla keskisuuri yksikkö ja muualla maassa se olisi suurseura lajissaan. Materiaali on peräisin 95-prosenttisesti omalta saarelta. Otettakoon Lauttasaaren väkiluvuksi n. 18.976 tai jotain sinne päin ja verrattakoon sitä esim. Nuorten Koripalloliigan - NKL - väestöpohjaan n. 120.000, havaitsemme, että etsityt ja haetut yli-pitkät pelaajat saattavat jäädä löyty-mättä. Forssa on pieni paikkakunta, kuitenkin siellä on sekä mestaruussarja- että divisioonan tasoista koripalloa - puhumattakaan lentopallosta, jääkiekosta ynnä muusta liikunnasta. Eipä ole Kotkankaan seutuvilla mittavia väkijoukkoja, ei Äänekoskella eikä Salossa. Uudessakaupungissa on tehdas ja mammonaa, sinne voidaan hankkia monta sopivaa ja taitavaa palloilijaa.

Senaattorin poika, tuo pienempi.

Väenotto Lauttasaassa on saatava totaaliseksi. Soveliaat ja lahjakkaat on seulottava jo Myllykallion ja Pajalahden alimmilta asteilta ja tartutettava heihin pallonnälkä ennenkuin muut ehtivät sen tehdä – tarkoitan muita palloja.

Saaren koulut ovat nekin jo kiinnostuneet koripallosta lajina. Myllykallion koulu on jo kahtena syksynä peräkkäin osallistunut ala-asteiden turnauksiin sekä tyttöjen että poikien joukkueilla. Yhteiskoulu on menestynyt vuosi vuodelta paremmin Helsingin peruskoulujen ja lukioden sarjoissa. Ns. välituntikoripalloilu on kovin suosittua ajanvietettä. Molempien koulujen rehtorit antavat oman kirjallisen selonteonsa ToPoLa:n vaikutuksista oppilaitos-

tensa elämään toisaalla vuosikirjassa. Koulujen vahtimestarit ovat suhtautuneet pallonkäsittelijöihin vaihtelevasti – kuitenkin enimmäkseen myönteisesti. Koripalloilijat ovat yleensä valistunutta väkeä, silti saattaa silloin tällöin joukosta löytyä hermoherkkä, joka joutuu sanakähmään koulujen ylimmän valvojamestarin kanssa. Koetamme seuraavalla vuosikymmenellämme opettaa pelaajat kunnioittamaan enemmän suoranaisia esimiehiään. Saatapa tässä sopivassa vaiheessa hie- man äristä muutamasta piirteestä, jotka ovat tulleet esiin aivan viime vuosina. Pelisalien lattiat ovat usein liukkaita. Nykypelaajista varsin moni on ottanut tavakseen sylkäistä salin lattialle ja sen

jälkeen koriskengällä hieraista pohja kosteanpitäväksi. Tämä on mielestäni suorastaan sikamainen juttu. Ihminen ei sylje sisätiloissa, ei ulkonakaan jos ei ole pakko. Jo vuosisadan alkupuolella oli raitiovaunuissa kehoitus "spotta ej på golvet". Toinen asia, josta ärisen on se, että esimerkiksi yhteiskoulun ns. katsomossa istuvat ja innokkaasti kiljuvat koripallofanit pudottavat pastilliasiansa kuoret ja karamellien kääreperit just siihen paikkaan lattialle, missä sillä hetkellä ovat. Työntäkää ne taskuihinne ja viekää mukananne, jos ette löydä roskista. On tietenkin arveluttavaa äristä juhlaulkaisun historiikki-osassa tämänkaltaisia asioita. Otin kuitenkin riskin. Ja kun vielä lisäksi huomautan, että pelaajan joutuessa omasta mielestään väärin tuomituksi erotuomarin taholta, hän aukaisee "roskakuilunsa" ja mölyyttää inflatorisen kirosan aiheuttaen joukkueelleen teknisen virheen, olenkin jo moittinut tarpeeksi. Anteeksi vain.

Johtokunta

Seura tarvitsee itselleen ylimmän johdon, jonka puoleen se voi kääntyä asioissaan. Useimmiten seurojen johtokunnat, puheenjohtajat, taloudenhoitajat ja sihteerit pelaavat näkymättömissä. He pilkahtavat esiin vuosikokouksissa, palkintojenjakotilaisuuksissa ja merkkipäivinä. Muina aikoina pelaajat tuskin muistavat hallintoelimiään. Shekin kinuajat oppivat pian tuntemaan taloudenhoitajan. Takuupapereiden allekirjoittajina johtokunnan jäsenet ovat arvokkaita. Yhtäkaikki, ilman johtokuntaa ei näistä toimista tule mitään.

ToPoLa:n ensimmäinen johtokunta oli kahdeksanjäseninen. Ensimmäi-

sessä vuosikirjassa heistä on valokuvat ja tittelit, oli diplomi-insinööriä, toimitusjohtajaa, filosofian maisteria ja pankinjohtajaa. Seuraavissa vuosikirjoissa tippuivat pois tittelit ja valokuvat. Ensimmäisestä johtokunnasta istuvat vielä kuin täi tervassa DI Paavo Suhonen, Rehtori Tage Henriksson, Ins. Jussi Nieminen ja nimimerkki TH. Yhtä vaille kymmenen kautta istuivat Filmaist. Kari Harjula ja Pankinjohtaja Jouko Tuominen. V. 1982 seuran johtokuntaan valittiin toimitusjohtaja Riitta Valtonen ja siitä alkaen tasa-arvo on astunut yhä enemmän kuvaan. Pelaajien äitien mukaantulo on ollut hyvin miellyttävä piristysruiske johtokuntien työhön.

Kautta vuosien ToPoLa:n johtotehtävissä on toiminut seuraava joukko innostuneita koripallokansalaisia: Paavo Suhonen, Jouko Tuominen, Pasi Aalto, Kari Harjula, Tage Henriksson, Timo Holm, Jussi Nieminen, Pentti Saikku, Pauli Leimio, Esko Muhonen, Olavi Mustonen, Riitta Valtonen, Leila Hämäläinen, Esa Seppänen, Jorma Laine, Ossi Koivunen, Raili Onnela, Kyllikki Heikkala, Tero Vauraste, Irmeli Lemberg ja Eero Erkkö. Väkeä on tullut, ollut ja mennyt yhteensä 22 henkilöä – ei ole vaihtuvuus ollut kovin suuri. Kaikki jäsenet ovat aikansa tehneet pyyteetöntä ja hyödyllistä työtä ToPoLa:n, Lautasaaren ja koripallon hyväksi. Siitä heille suuret kiitokset. Erikoisesti on jäänyt mieleen taloudenhoitaja Jouko Tuomisen pitkä työrupeama seuran moninaisten kuittien kirjaamisessa ja Kari Harjulan juonikkaat avustusanomukset Helsingin kaupungille.

Johtokunta on kokoontunut milloin missäkin. Enimmäkseen on tietenkin

Pentti Salmi hieroo käsiään ToPoLa:n vuosikokouksessa Myllykalliolla, "Saisko yhden pytyn?"

käytetty jäsenten mahdollisuuksia pitää kokouksia työpaikoillaan. Lauttasaaren kotiseutukeskus, Punainen Huvila, on liian pieni ToPoLa:lle, jonka johtokunnan viisitoista jäsentä on aika usein täysilukuisena paikalla. Alkuvuosina käsiteltiin aina kentän tapahtumia - vähitellen on asialista muokautunut enemmän suurempia linjoja myötäileväksi. Jäsenet ovat hankineet runsaasti ilmoituksia vuosikirjaan, puhuneet liikeyrityksiä ympäri peliasujen hankkimiseksi. Seuran väreistä on käyty monta tiivistä keskustelua. Alussa ruskea/keltainen oli vallitseva. Varapuheenjohtaja Pauli Leimio loihti seuralle pelikassit, joita vieläkin vilahdelee Lauttasaaren katukuvassa. Seuran logo, joka on aivan mainio

oivallus, on "tuntemattoman" taiteilijan luomus. Monet eivät vielääkään usko sitä, etteikö taiteilija sittenkin olisi Pauli itse. Eräänä vuonna lyötettiin ToPoLa:lle mitali kolmessa eri värissä. Kultaista ja hopeista myytiin huomattavaan ylihintaan ja pronssista mitalia on myönnetty ansioituneille jäsenille ja tukijoille. Monena jouluna peräkkäin markkinoitiin ToPoLa:n joulukorttia ja tuotto oli melkoinen. Johtokunnan äidit ovat useaan otteeseen osallistuneet paikallismarkkinoihin myyntipöydillä, joiden taloudellinen tuotto on aina ollut mainio.

Kun pelaajat ovat saaneet lisää ikää, on melkoinen osa heistä antautunut myös valmentajan tehtäviin. Vähitellen kypsyi tehtäväjako ja valmentajat alkoi-

vat omissa kokouksissaan käsitellä koripallon teknisiä kysymyksiä säännöllisissä tapaamisissaan. Johtokunta on näin voinut yhä enemmän keskittyä suurempien linjojen vetämiseen. Kehitys kulkee kohti sitä, että seuran omat koripallonkasvatit vähitellen ottavat haltuun omansa ja nykyinen johtokunta siirtyy enemmän taustalle tukiryhmäksi. Tämän kaltaiseen muutokseen käytetään runsaasti aikaa – se vie vuosia ja muokkaantuu asteittain. Saakoon ToPoLa:n johtokunta lämpimät kiitokset kymmenen vuoden uhrautuvasta työstä Lauttasaaren nuorison parhaaksi.

Yhteisöt

Lauttasaari on kuin Suomi pienoiskoossa. Maamme on yhdistysten luvattu alue, niinpä saarellakin toimii ja ei toimi lähes sata ainakin yhdistysrekisterissä mainittua yhteisöä. ToPoLa on saanut solmituksi kiinteät suhteet paikalliseen Lions klubiin, Lauttasaaren säätiöön, Mannerheimin Lastensuojeluliiton osastoon, Punaiseen Ristiin, seurakuntaan etc. Yhteistyö koulujen kanssa on jo salien suhteen jatkuvaa. Helsingin Merenkulkuoppilaitos lopettaa toimintansa 1988, sali jää jäljelle.

Lauttasaaren säätiö on useaan otteeseen riemastuttanut koripalloväkeä myöntämällä avutuseriä silloin, kuin niitä kaikkein eniten on tarvittu. LC-HKI-Lauttasaaren jäsenistöön kuuluu

eräitä koripalloilijoita, jotka ovat tietenkin olleet hieman kiusaantuneita kuullessaan klubikokouksissa käsiteltävän ToPoLa:n avustusanomuksia. Kirkkoherra ja hänen virkailijakuntansa ovat hyvillä mielin katsoneet seuran tekemää nuorisotyötä.

Lauttasaaren vireä talouselämä on saanut moneen otteeseen tuta vuosikirjan ilmoitushankinnan. Vastaanotto on ollut hyvin suopeaa. Vuosikirjan tuotto on tasaisesti kasvanut ja seuran tultua tunnetuksi joukkoon on liittynyt yhä useampi yritys. Varsinkin paikalliset pankit ovat ymmärtäneet hyvät tarkoituksetperämme. Useana kautena pojat ovat pelaillleet rahalaitoksen kustantamissa asuissa. Paikkaseudun urheiluliike, Lauttasaaren Pyörä ja Urheilu on kasvanut kilpaa ToPoLa:n kanssa. Omistajat, isä ja poika ovatkin koripalloväkeä kiireestä kantapähän. Seura on ostanut palloja ja verkkoja, sukkia, tossuja ja tape'ia ja liikeyritys on tinkinyt voittomarginaalistaan.

Oman ylitsevuotavan kehunsa ansaitsee Lauttasaari lehti. Aivan synthyetkistä alkaen päätoimittaja Kauko Mustonen ymmärsi yskän. Vaikkakaan hän ei koskaan oppinut käsittämään itse koripallon jaloa tarkoituspäähän – syytää pallo tuhansia kertoja koriin, josta se aina väijäämättä tulee pois, Kauko oivalsi kotiseutuihmisensä pelin vaikutuksen nuorisoon ja sen käyttäytymismalleihin positiivisena. ToPoLa sai palstatilaa lehdessä enemmän kuin se ehkä olisi ansainnutkaan. Alkuvaiheen pelillisiä ”mitättömyyksiä” käsiteltiin viikottain aivan kuin suurtaikin urheilujuhlaa. Vähitellen vakiintui palsta ”Koripallokuulumisia”, jonka lukijakunnasta kannattaisi tehdä tutkimus – onko sitä vai ei?

Onneksi olkoon!

Liitto ja "VPK"

Suomen koripalloliiton entinen puheenjohtaja Martti Huhtamäki oli v. 1979 ensimmäisten vuosikirjamme avustajien joukossa. Hänen artikkelistaan poimimme parisen lausetta. "ToPoLa:n perustaminen on ollut oikeaan osunut toimenpide. Toivon seuralle pitkää ikää, onnea ja menestystä toiminnassaan Suomen koripalloilun hyväksi." Sananhelinäitä? Ehkä jonkin verran, vaan nimenomaan Suomen koripalloilun hyväksi ToPoLa on todella toiminut viime vuosina. Ei ainoastaan pelaamalla palloa vaan järjestämällä toisille tilaisuuksia pallon pela-

miseksi. Toiminnanjohtaja Pekka Litmanen havaitsi hyväksi kiskoa avukseen eräitä ToPoLa:n yritteliäitä ja ähräkkäitä junioreita liiton ns. vapaapalokunnaksi - iskujoukoksi toimeenpanemaan erillisiä ottelutapahtumia. Palkkioksi hän lupasi työtä vuorotta ja jos hyvin käy niin liiton vapaakortin siksi kaudeksi. VPK:sta on tullut liiton ja Litmasen käsikassara, joka ryntää paikalle heti käskyn saatuaan. Lukuisa joukko seuran jäseniä on toiminut VPK:ssa ja tulee myös jatkossakin työskentelemään. Meriittilistalla on maaotteluita, Leijona-Cup'ia ja EM-karsintaa. ToPoLa'on myös itse järjes-

tänyt maaottelun yhteiskoulun salissa; Suomen B-tytöt vastaan Hollanti. Katsojina kaksisataa lauttasaarelaista ja Jukka Uunilakin paikalla.

Omat turnaukset

Kymmenessä vuodessa on ToPoLa onnistunut organisoimaan useita turnauksia sekä Myllykallion koululla kuin myös yhteiskoululla. Niiden yhteisenä nimittäjänä on ollut maksuttomuus – kaikki kulut on kerätty myymällä kahvia, pullaa, limsaa ja karkkia. Erotuomarit ovat tulleet tuomitsemaan hyvän hyvyyttään. Turnauksista suurin ja kaunein lienee ollut todella vihonviimeinen minien Suomen mestaruuslopputurnaus v. 1985, jolloin ToPoLa selviytyi kunniakkaasti viidenneksi Arno Sipposen ja kumppaneiden pelillä.

Henki ja tunnelma on aina ollut korkealla turnauksissa. Yrjö Munukka muistaa ikänsä Myllykallion tapahtumat joskus 70–80 lukujen vaihteessa, jolloin ylikuumentunut vieras valmentaja, joka oli jo ärtyisyytensä vuoksi poistettu käytävään, tulla temmelsi sisään ottelun päätteeksi antaen nyrkinsä heilua. Myllykallion kylmä aula ja yhteiskoulun kahvilakatsomo ovat jääneet buffet'in pitäjiä mieliin samoin kuin ulkopaikkakuntalainen minijoukkue, joka suureen tappioonsa turhautuneena poistui kesken turnauksen.

Ulkomaille

Matkailu avartaa, koripalloilu kasvattaa. Joukkueet ovat jo kauan pitäneet tapanaan lyhentää kouluvuottaan muutamalla "asiallisella" poissaololla teke-

mällä ottelumatkan naapurimaan Ruotsin erilaisiin junioriturnauksiin. A-juniorijoukkue on käynyt jopa Hollannissa saakka. Rehtorit ja opettajat ovat suhtautuneet suopeasti ja vanhemmat ovat hieman kantaneet huolta lastensa matkailutottumuksista. Yhtäkaikki nämä avartavat kokemukset ovat tulleet jäädäkseen, koripallon pelaaminen vieraissa olosuhteissa aina uusia vastustajia kohdaten on kehittävää toimintaa. Seura ei ole voinut taloudellisesti panostaa matka- ym. kuluihin, vaan pelaajat ovat itse hankkineet tavalla tai toisella varat. Tulevaisuudessa ottelumatkat ulkomaille lisääntyvät. Kohteina saattavat olla Norja, Tanska, Eesti ja tietenkin manner-Eurooppa, jonne pää on jo saatu avatuksi. Helsinki Biddy Basket ry on useaan otteeseen vienyt minijoukkueen USA:n avoimiin mestaruuskilpailuihin ja joukkoon on muutama ToPoLa:n poikakin päässyt. Ns. pitkä pelimatka on olla vaihto-oppilaina Yhdysvalloissa ja sitä ovat kokeilleet jo monet seuran kasvatit. Tälläkin kaudella kolme pelaajaa hankkii taitoja ja kokemuksia meren takana. Muutama ulkomaalaispelaaja on palannut kotimaahansa vieden mukaan lauttasaarelaistyyppistä koripallotaitoa, Khalid Hussein ja Mario Bogojević. Apuvalmentajana työskenteli yhden kauden amerikkalaisopiskelija Luke Howard, joka kasvatteli tomaatteja yliopiston Viikin laitoksella sivutoimeenaan.

Vuosikokoukset

ToPoLa on aina pitänyt vuosikokouksensa ja kauden päättäjäiset Myllykallion koulun ruokalassa toukokuun puolivälissä. Kerta toisensa jälkeen sali on

Ossi Koivunen (konepellillä) ja "Puhis" ulkomailia.

täytynyt lauttasaarelaisista pelaajista, vanhemmista, sisarista ja veljistä. Rehtori on jymisevällä äänellään pitänyt joukon kurissa ja järjestyksessä. Poikkeuksetta sää on suosinut tilaisuutta.

Kultaseppä Railo K. Säde on jo pitkään toimittanut ToPoLa:lle sarjan kirkkaita kuparipytyjä palkinnoiksi. Myyntijohtaja Pertti Pasanen, Oy Hartwall Ab, on lahjoittanut erän virvoitusjuomia ja johtokunta on keittänyt koulun jättipannulla kahvit. Ensimmäisten vuosikokousten jälkeen on opittu se, että munkkeja ei saa tarjota, rehtori Tage oli lakaissut ruokalan lattialta kaksi kiloa hienoa sokeria.

Päättäjäistilaisuuteen on kerta toisensa jälkeen hankittu esitelmöitsijöiksi kuuluisia koripalloihmisiä. Kun Petteri Petersen omalla vuorollaan saapui paikalle, hän ilmoitti: "Tama ei ole koripalloseuran vuosikokous, taalla on liian paljon vakea." Puhujina ovat olleet mm. professori Helge Nygren, toimitaja Pentti Salmi, pankinjohtaja Raimo Viskari, päätoimittaja Keijo K. Kulha, liiton varapuheenjohtajat Hilikka Hakola ja Pyry-Matti Vasama, valmennuspäällikkö Kalevi Tuominen, varat. Pertti Paloheimo, päätoimittaja Martti Huhtamäki, toim.joht. Pekka Litmanen.

Valmentajat ovat kirjoittaneet joukkueittensa toimintakertomukset ja ne on jaettu pelaajille. Itse vuosikokous on sujunut keskimäärin 14 minuutissa, asiat ovat olleet hyvin valmisteltuja ja "junttanpoo" on hoitanut henkilövalinnat. ToPoLa:n talous on aina ollut van-kalla pohjalla ja tilintarkastajien lausunnot ovat olleet puoltavia. Päättäjäisten väkimäärä on viime vuosina lähennellyt kahtasataa ja pyttykerho kasvanut tasaisesti.

Veljes- ja sisarusseuraja

Oma paikkakunta, tarkoin rajattu alue, omat ala-asteet, yläasteet ja lukiot. Siinä ne elementit, jotka vaikuttavat myönteisesti yhdistystoimintaan ja palloilu-seuraan erikoisesti. Tuo koettiin täysipainoisesti aikanaan vanhassa Munkkiniemessä 40–50-luvuilla. Sittenmin nuo asuinalueet ovat muuttuneet varsin paljon. Lauttasaarella ovat edut tallella.

ToPoLa:n piirissä on useita monilapsisia perheitä, joiden jälkikasvu on osallistunut koripallon harrastamiseen; monessa tapauksessa myös vanhemmat, Harjulat, Suhoset, Holmit, Saras-teet, Honkarannat, Hynniset, Sipposet, Kulvikit, Heikkalat, Saikut, Kivet, Talvi-ojat, Fabriciukset, Klimenkot, Näsäkkälä, Pulliaiset, Särmälät, Simulat, Burmanit, toiset Hynniset jne, ehkäpä on joku perhe jäänyt vahingossa mainitsemattakin. Tulevat vuodet tuovat lisää perheitä yhteen suureen "perheyrytykseen" pallojen saamiseksi koriin.

Vuosikirjan avustajia

Tämä 10-vuotisjulkaisu on kovasti tekstipitoinen ja avustajina joukko tunnettuja ja ansioituneita kansalaisia. Aikaisemmissa vuosikirjoissa ovat avustajina toimineet mm. seuraavat henkilöt: Martti Huhtamäki, Tage Henriksson, Yrjö Rantanen, Anssi Rauramo, Pentti Salmi, Juhani Salmenkylä, Robert Petersen, Keijo K. Kulha, Seppo Kairaneva, Kalevi Sarkalahti, Esa Seppänen ja Mikko, Helge Nygren, Pertti Paloheimo, Paavo Suhonen, Kauko Jämsén, Antti Kaihovaara, Jorma Lai-ne, Jukka Mäki, Kainu Mikkola, Heikki Kasko, Arto Bryggare, Carl-Olaf Homén, Andre Williams, Oiva Virtanen, Heikki Tuomala, Esko Ranta, Lauri Sipponen, Tom Hynninen.

Lähes kolmekymmentä avustajaa, joista useat ovat auttaneet vuosikirjaamme montakin kertaa. Siinä on yhteensä niin paljon koripallon asiantuntemusta ja tekstiä, että jos kaiken heidän kirjoittamansa on lukenut, uskonut ja mieltänyt, pitäisi asian olla selvä. He ovat kirjoittaneet koripallosta ilman korvausta, koska he kaikki ovat pallossa kiinni.

Näkymät

Leikkiminen minkä tahansa kokoisella pallolla on hauskaa ja mukavaa harrastusta. Leikkijöiden määrän kasvaessa tarina saa yhä vakavampia muotoja. Leikkijät alkavat ottaa asian tosissaan, kilpailuasetelmat kovenevat.

Hassu kuva, pelkkiä selkiä ja tuplakorit.

Se, että koripalloseura ToPoLa on olemassa, on hyvä asia. Vaikea asia on ei ainoastaan pitää seura elossa, vaan kehittää sitä oikeassa suhteessa voimavaroihin nähden. On tärkeää taata seuralle sen kaltainen tulevaisuus, että jokainen mukaan liittyvä voi turvallisesti ja säännöllisesti uurastaa harrastuksensa parissa; että koripallon pelaamiseen vakavasti suhtautuvilla on tiedossa jatkamahdollisuudet junioreiden päätyttyäkin.

Meidän kaikkien mukana olevien on taattava taloudellinen, henkinen ja aatteellinen tasapainoinen tulevaisuus rekisteröidyssä yhdistyksessä jäseninä oleville pienille ja isoille tytöille ja pojille. Seurattakoon tässä työssä määrätynlaista kotiseutuhengen riivaamaa intoutta silti unohtamatta, että rajojemme ulkopuolelle joutuvilla tai sieltä tuleville, tulee suoda yhtäläiset edellytykset koripallon harrastamiselle.

Tom Hynninen

"Tavoitteet
korkealle
ToPoLa!"

suuri suomalainen kirjakerho oy

Suomen ylivoimaisesti suurin kirjakerho jo vuodesta 1969!

TÄMÄN ILMOITUKSEN LUKEMINEN VIE AIKAASI VAIN 12,74 SEKUNTIA.

Se ei ole paljon, kun se voi merkitä sinulle uutta tapaa teettää mainontaa.

Toivotko mutkatonta suoraa yhteyttä mainontasi suunnittelijoihin? Tarvitsetko monipuolista erikoisosaamista, mm. suoramarkkinointi-, business to business-, merkkিতavara- ja kaupan mainonnan alueilla? Haluatko toteuttaa yrityksesi markkinointiviestintää sinulle nimetyn kiinteän työryhmän kanssa?

Arvostatko toimiston muun asiakaskunnan markkinajohtajuutta omilla aloillaan?

Pidätkö viestintää yhtenä yrityksesi merkittävistä kilpailukeinoista?

*No niin, me voimme olla sinulle sopiva toimisto, ota yhteyttä puh. 602188/
tj Matti Oksanen.*

U&M

MAINOSTOIMISTO U&M OY

BULEVARDI 30 B, 00120 HELSINKI

ToPoLa ja Lauttasaaren Yhteiskoulu

Kymmenen vuotta sitten jokin tuntematon ToPoLa-niminen seura pyysi salivuoroja koripalloharjoituksia varten. Salivuorot olivat silloinkin kiven alla, enkä muista pystyttiinkö vuoroja järjestämään. Uuden seuran nimi viittasi Torpan Poikiin, mutta myöhemmin selvisi, että kysymyksessä oli aivan uusi, lauttasaarelainen koripalloseura. Nykyisin kaikki tietävät ToPoLa:n menestymisen. Pikkupoikien koripalloinnostuksesta on kehittynyt tunnettu ja laaja-alainen koripalloseura, joka täyttäisi toiminnallaan vaikka kaikki Lauttasaaren yhteiskoulun salivuorot. Tällä hetkellä ToPoLa on koulun suurin vuokralainen.

Uskon, että uuden urheiluseuran perustaminen ja ennen kaikkea sen toiminnan käynnistäminen on vaikeaa. Pitää löytää innostuneita aikuisia, jotka tietävät ja osaavat, pitää löytää innostuneita nuoria, jotka haluavat toimia, pitää löytää näiden nuorten vanhempia, jotka ovat yhteistyöhaluisia, pitää löytää tilat toiminnalle ja pitää hankkia rahaa toiminnan pyörittämiseen. Paljon siis pitää tehdä, jos aikoo saada

Esko Ranta

uuden urheiluseuran käyntiin. ToPoLa on ollut onnekas, kun kaikki on selvinnyt ja toiminta on vuosi vuodelta vilkastunut. Kymmenvuotias on jo tomera miehenalku!

Lauttasaaren yhteiskoulu liittyy ToPoLa:an muutenkin kuin vain koripallosalin vuokraajana. Pikkupojat ovat vanhetessaan tulleet Lauttasaaren

yhteiskoulun oppilaiksi ja ovat jatkaneet koripalloharrastustaan sekä ToPoLa:ssa että koulussa. Yhteistointi on sujunut hyvin. ToPoLa:n pojat ovat olleet koulun edustusjoukkueissa pääosassa, ja voisi melkein sanoa myös päinvastoin. Lauttasaaren yhteiskoulun entiset ja nykyisetkin oppilaat ovat alkaneet ohjata nuorempien harrastusta, siirtyneet valmentajiksi jne. Yhteistyöllä on siis monipuolinen ja laaja porras. Kun asiaa oikein ajattelee, niin voisimme melkein pitää ToPoLa:a omana seuranamme!

ToPoLa:n harjoitusvuoroja on aamuin, päivin ja illoin. Kaikissa harjoituksissa ovat asiat luistaneet hyvin, joskus jopa lattiakin. Yhteistyö ja avunanto on ollut ilmeisesti molemminpuolista: vuoroja on voitu vaihdella, sopia ja järjestellä. Koulun henkilökunta on tullut hyvin toimeen ToPoLa:n poikien kanssa ja onpa joku henkilökunnasta ollut harjoittelemassakin heidän mukanaan. Isompien turnausten järjestäminenkin on sujunut hyvän yhteisymmärryksen

merkeissä, sillä muut vuokralaiset ovat hyväksyneet peruutukset nuri-sematta. Ja näinhän sen pitää ollakin. Salivuoroja tarvitsevat ennen muita nuoret ja heille koulukin antaa etusijan. Toivotaan yhdessä, että Lauttasaaren kulttuuri- ja liikuntatilat saadaan pian Myllykallion sisään, jotta salivuorojen puute ei rajoita luonnollista kasvua.

ToPoLa:n päästessä mikroista minien ja juniorien ikään toivotamme seuralle onnea ja menestystä. Olemme Lauttasaaren yhteiskoulussa kiittolaisia hyvästä ja yhteistyöhakuisesta kasvatustyöstä, jota ToPoLa tekee lauttasaarelaisnuorten keskuudessa. Toivomme, että yhteistyö säilyy nykyiseen tapaan kiinteänä ja hedelmällisenä. ToPoLa:lla on nyt edessään puberteettia vaikeat vuodet, mutta uskomme innostuksen ja aktiivisuuden säilyvän ennallaan, sillä niin hienosti ovat kymmenen ensimmäistä vuotta sujuneet. MYÖTÄTUULTA, TOPOLA!

Esko Ranta

ToPoLa -69 syntyneet — muutakin kuin pallon pompotusta

● Urheilijat, etenkin koripalloilijat, ovat aina päämmitan verran muita ihmisiä korkeammalla. Tällä en tarkoita ainoastaan fyysisiä ominaisuuksia, vaan lähinnä yksilön arvostusta. Koulun ja työelämässä riittää aina kiinnostuneita ystäviä ja olalletaputtelijoita. Lukuisia ovat kysymykset -Koska teillä on seuraava peli? -Miten kävi matsissa? tai -Onko kunto kova? Urheilija ei koskaan ole yksin. Lisäksi urheilijat tunnetaan myös usein ahkerina ja luotettavina työntekijöinä ja opiskelijoina. Koripalloilijalle, etenkin nuorelle sellaiselle, tämä kaikki on pääomaa elävää varten.

Tässä tekstissä on kyse hieman toisenlaisesta pääomasta, jonka koripalloilija voi saada elämää varten. Tarkastelen asiaa ToPoLa:n vuonna 1969-syntyneiden joukkueen kannalta. Itseläni on ollut onni ja kunnia kuulua juuri tuohon ikäryhmään. Kerron tässä samalla tämän joukkueen varsin värikäistä ja tapahtumarikkaista vuosista. Kuten selvästi tulee esille, on tämänkin joukkueen muovautumiseen vaikuttanut kaikista eniten joukkueen valmentaja. Tällä juhlaikaudella tämä joukkue pelaa A-junioreina viimeistä

juniorikauttaan ennen siirtymistä miesten kirjoihin. Erikoiseksi tämän joukkueen tekee se, että se on ToPoLa:n joukkueista kaikista pisimpään säilynyt yhtenäisenä omana joukkueenaan.

Kaikki alkoi varsinaisesti seitsemän vuotta sitten eli mini-ikäisinä. Tuolloin otti joukkueen hellään hoivaansa seuran puheenjohtaja Tom Hynninen eli kaikkien tuntema Tommi. Omalla tavalla persoonallisuudellaan hän valloitti välittömästi koko joukkueen. Tästä alkoi tämän joukkueen pitkä yhteinen taival, joka ei varmasti koskaan unohdu joukkueenjäsenten mielestä. Joukkueen runko, noin kymmenen pelaajaa, on siis säilynyt samana alusta loppuun. Matkan varrella tuli mukaan koettelemaan taitojaan useita kavereita, mutta syystä tai toisesta ei kiinnostus säilynyt pidemmälle. Parhaillaan oli joukkueessa samaan aikaan 18 pelaajaa. Ranskalaisen visiitin suorittaneet mukaan laskien on joukkueessa pelannut noin 25 palloilijaa. Mahduttupahan mukaan myös yksi jugoslavalainenkin, joka antoi joukkueelle kansainvälistä väriä neljän vuoden ajan. Joukkueen johtoon on alusta

Keväällä 1988 tämä ikäluokka -69 syntyneet äänestää, ajaa autoa, osallistuu stuiduskaboihin, menee armeijaan ja pelaa edelleen koripalloa. Kymmenen on jäljellä - aika hyvin.

pitään kuulunut Tommin lisäksi myös Ossi Koivunen, joka nauttii koko joukkueen luottamusta. Ossi on myös vakiokalustoa joukkueen matkoilla. Nuorin Hynninen, Perttu, astui joukkueen kelkkaan muutama vuosi sitten. Tommin kiireiden vuoksi sai Perttu ottaa hoitaakseen joukkueen valmennuksen. Tämä osoittautui mainioksi ratkaisuksi, näin Tommi saattoi keskittyä joukkueen johtamiseen ja "isänä olemiseen".

Innostavana ja ahkerana valmentajana jaksoi Tommi viedä meitä ympäri Suomea. Vuosien saatossa ovat tutuiksi tulleet koko Uudenmaan lääni, Varsinais-Suomi, Häme ja Kymenlaakso, ja koko ajan "valloitetaan" lisää Suomea.

Meille pienille koripalloilijanaluille juuri nämä matkat olivat tärkeitä ja innostavia. Ovathan ne sitä vielä tänäkin päivänä. Jokaisen yhteisen reissun aikana opimme tuntemaan toisemme entistä paremmin. Yhteenkuuluvaisuuden tunne oli suuri ja kantaa hedelmää vielä tänäkin päivän.

ToPoLa:n joukkueista juuri tämä joukkue aloitti ulkomaanmatkailun. Vaivaa ja aikaa säästelemättä sai Tommi järjestettyä meille matkan Marabou-Cup'iin Tukholmaan keväällä -85. Tukholmaa seurasi keväällä -86 Göteborg, jossa pelasimme Casio Cup'issa. Keväällä -87 otimmekin sitten todella ison askeleen. Teimme lähes kahden viikon matkan Hollantiin,

TILAISUUS KOVAN TASON GOLF-OSAKKUUTEEN VANTAALLA

Keimola Golf Club Oy rakennuttaa Kirkkaan, entisen Keimolan moottoriradan läheisyyteen, n. 20 km:n päähän Helsingistä Hämeenlinnan väylän tuntumaan, 27-reikäisen kansainvälisten mittojen golf-radan. Harjoitus-rata ja kolme tenniskenttää valmistuvat kesällä -88 ja koko alue pelikaudella -89.

Asiantuntijoiden mukaan radasta tulee todella korkea-tasoinen ja haastava.

Golf-osakkeen hintaan sisältyvät pelioikeuksien lisäksi peruskoulutus ja lyöntitekniikan opetusta.

Tartu tilaisuuteen!

Lisätietoja arkisin puh. 8736122/Jori Westman.

PUOLIMATKA
PAREMMAN TULEVAISUUDEN RAKENTAJA

jossa saimme kosketuksen eurooppalaiseen koripalloon. Paljon vaivaa joukkueen eteen näkivät Tommi ja Ossi, jotka jaksoivat käydä neuvotteluja laivayhtiön kanssa sekä hankkia kontaktit Hollantilaisiin joukkueisiin. Joukkueella on mielessä tehdä keväällä -88 uusi matka Keski-Eurooppaan.

Näiden matkojen lisäksi olemme tietysti pelanneet lukuisia piirin otteluja sekä SM-otteluja. Harjoitukset mukaanlukien on tämä joukkue viettänyt tuhansia tunteja yhdessä. Jokainen tuntee toisten hyvät (ja huonot?) tavat, ajatustenkulun sekä taidot. Olemme havainneet, että joukkue koostuu mitä erilaisimmista persoonista. Lempinimiä on kaikille kertynyt useita, jotkut nimistä ovat jääneet pysyviksi. Jokaisella on oma paikkansa omassa pienessä joukossamme. Yhdenkin kaverin puuttuminen havaitaan välittömästi.

Tämä yhdessäelo, jota myös joukkuehengeksi kutsutaan, on muovannut meistä sopeutuvia ja sosiaalisia ihmisiä, jotka takuulla pärjäävät yhteiskunnassa. Henkiseksi rikkaudeksi voidaan laskea kaikki yllätykset, kommellukset, töppäilyt(?), saavutukset ja kokemukset, jotka olemme peliuramme tähän mennessä yhdessä kokeneet. Kukaan ei tule unohtamaan ruotsalaisten koulujen lattioita, rakasta kulkuvälinettä me Sikalaa (vrt. vanha ToPo), Boxtelin tarjoamaa kakkua Hollannissa, Finnjetin tanssilattiaa, Matkustajakoti Otsoa, Ossin vuotavaa ilmapatjaa, TPS:n majaa Turun Ruissalossa. . . Listaa voi jokainen jatkaa mielessään loputtomiin. Itselläni näitä muistoja pulpahtelee mieleen päivittäin.

Huomioimatta tässä yhteydessä ollenkaan joukkueen pelillisiä saavutuksia, uskon jokaisen joukkueoverini olevan enemmän kuin tyytyväinen näihin vuosiin. Olemmehan saaneet

nähdä ja kokea paljon enemmän kuin useimmat muut ikäisemme. Meistä jokainen on kehittynyt parempaan suuntaan näiden seitsemän vuoden aikana. Kaikki tämä, minkä voi kokea vain urheilujoukkueen mukana, kantaa varmasti hedelmää myös tulevaisuudessa. Tämä kaikki, jos mikä, on pääomaa tulevaisuutta varten.

Kuten alussa totesin, erottuu urheilija yleensä muusta väkijoukosta. Myös tässä tapauksessa uskon ToPoLa:n vuonna 1969-syntyneiden poikien erottuvan edukseen elämässä. Toivon ja uskon myös muiden ToPoLa:n juniorien kokevan koripallouransa aikana yhtä paljon hauskoja elämyksiä, kuin mihin minulla on ollut mahdollisuus.

Paljon onnea 10-vuotiaalle sekä menestystä ja pitkää ikää.

*Koko joukkueen puolesta
Tommia kiittäen,
omasta puolestani koko
joukkuetta kiittäen!*

joukkueen kapteeni Lauri Sipponen

Me Välittäjät Oy

täyden palvelun
kiinteistötoimisto

(A) LKV

Mannerheimintie 62 C 1
00260 HELSINKI
Puh. 442 750

"Täytyykö USA:n käyttää ammattilaisia voittaakseen?"

• Näin otsikoi suuri yhdysvaltalainen urheilulehti The Sporting News elokuisessa numerossaan koripallopalstan. Kysymys oli herännyt Indianapoliksessä, missä USA oli sensaatiomaisesti hävinnyt Pan Amerikan kisojen koripallofinaalin Brasilialle luvuin 120-115.

Sen jälkeen, kun Kanadan ammattilaisjääkiekkoilijat saivat osallistumisoikeuden MM-kisoihin, on keskustelu siirtynyt NBA:n ammattilaisten mukaantuloon maailman koripallokisoihin. - Onhan ensi syksyn olympialaisiin tulossa jo tennisammattilaisetkin. - Koripallossahan ainoat todelliset maailmanlaajuiset kisat ovat olympialaiset, sillä vain niihin jenkit panostavat ja tekevät joukkueen. MM-kisat on heille vain välttämätön paha ja se näkyy tuloksissakin: vain kahdesti USA on voittanut kultaa noissa kymmenesti järjestetyissä kisoissa.

Ammattilaisten mukaantulolla on nykyisin myös aiempaa laajempi merkitys, sillä onhan eräistä Euroopan maista siirtynyt pelaajia NBA:han ja näin tavallaan asianosaisten määrä on kasvanut.

Olen seuraavassa hieman yrittänyt tarkastella ammattilaisten mukaantuloa

Heikki Tuomala

maailman koripallon arvokisoihin eri näkökulmista.

FIBA

Pääsihteeri Borislav Stankovic ajaa ponnekkaasti ovien avaamista ammat-

tilaisille. "Miksi meidän pitää sulkea lajimme 300 ehdottomasti parasta pelaajaa kilpailujemme ulkopuolelle", kyseli Stankovic retorisesti viime kesän EM-kisojen eräissä lehdistötilaisuuksissa Ateenassa. Stankovicilla on selkeä motiivi pyrkimykselleen. Näin nousivat koripallon MM-kisat todella suurten kisojen joukkoon jalkapallon rinnalle.

Ammattilaiskysymyksestä on äänestetty jatkuvasti FIBA:n maailmankongresseissa. Aina ovat ammattilaisten puoltajat hävinneet, mutta yhä niukemmin. Nyt on pääsihteeri Stankovic järjestämässä vuodeksi 1989 ylimääräistä maailmankongressia, jonka ainoana asiana olisi ammattilaiskysymys. Tällä järjestelyllä pyritään siihen, että Buenos Airesin MM-kisoissa 1990, EM-kisoissa 1991 ja Barcelonan olympialaisissa 1992 olisivat NBA:n ammattilaiset mukana.

FIBA:n jäsenet

FIBA:ssa valtaa käyttävät sen 165 jäsenmaata. Kiistanalaiset asiat ratkaistaan äänestyksellä, missä kullakin maalla on yksi ääni. Kuten monet muutkin asiat maailmanjärjestöissä, niin myös ammattilaisten mukaantulo on ollut perinteinen Itä-Länsi aselempi eräällä varsin mielenkiintoisella poikkeuksella: ammattilaisten vastustajien leirissä on ns. itäblokin lisäksi ollut myös USA! Miksikö? Yhdysvaltoja FIBA:ssa edustaa ABAUSA eli Amerikan amatöörien koripalloliitto ja se pelkää menettävänsä asemansa, jos ammattilaiset tulevat mukaan.

Toisaalta Idän joukot saattavat myös rakoilla. Onhan Bulgarian tähtisentteri

Georgi Glouchmov siirtynyt rahakentille ja hänestä Bulgaria saisi mahtavan avun maajoukkueeseensa.

Miten sitten pieni Suomi äänestää, kun Timo Saarelainenkaan ei päässyt NBA:han. Suomen Koripalloliitolta puuttuu selvä järjestö päätös tästä kysymyksestä. Sen voin kuitenkin paljastaa, että kerran olen ollut mukana nostamassa kättä ammattilaisten puolesta.

NBA:n omistajat

Ensinnäkin he pelkäävät omaisuutensa (s.o. pelaajat) puolesta. Mitä, jos pelaajia loukkaantuu jossain toisarvoisissa MM-kisoissa? – Hehän pitävät NBA:n mestaria maailmanmestarina. – Kuka korvaa menetykset? Ja ennen kaikkea: mitä hyötyä heille on erilaisista "pikkukisoista"? Näihin kysymyksiin on vain yksi vastaus: raha. Jos ammattilaiset tulevat MM-kisoihin, niin niiden arvostus nousee huomasti. Se merkitsee lisää katsojia ja julkisuutta, mikä taas innostaa mainostajia ja TV-yhtiöt ja kaikki tämä tuo rahaa, millä voidaan lohduttaa kituvia NBA:n joukkueiden omistajia.

En ole nähnyt mitään tutkimusta, mitä mieltä pelaajat ovat MM-kisoista ja olympialaisista, mutta yleensäkin työntekijät tekevät, mitä työnantaja määrää.

Jokin aika sitten Suomessa vierailut USA:n kenties kaikkien aikojen parhaan amatöörijoukkueen, Rooman olympialaisten kultamitalijoukkueen, valmentaja Pete Newell tiesi kertoa, että Larry Bird haluaisi kovasti pelata olympialaisissa.

SEURA

SUOMEN SUURIN KOKO PERHEEN AIKAKAUSLEHTI

***Laji kuin laji, siitä
kertoo Seura!
Osta!***

Yleisö

Yleinen mielipide USA:ssa on selkeästi ammattilaisten mukaantuloa vastaan. Ja perustelu on sangen mahtipontinen: pitäähän olympiakullasta olla kilpailua! Nyt kuitenkin Yhdysvalloissa ollaan Pan Amerikan kisojen katastrofin jälkeen lähes hysteriassa. Voittihan Brasilia, jota jenkit pitivät Neuvostoliiton ja Jugoslavian jälkeen toisen luokan koripallomaana, USA:n jopa amerikkalaisten kotikentällä Indianapoliksessa. Söulin olympiajoukkueen valmentajalla, Georgetownin John Thompsonilla sanotaan olevan elämänsä kuumin kesä edessä, jotta hän pelastaa koulupojillaan vuoden 1988 olympialaisissa sen, mitä vielä on pelastettavissa. Länsi-Saksassa ja Espanjassa väitellään kiihkeästi, miten korkealle he yltäisivät, jos saisivat mukaan Detlef Schrempin, Uwe Blabib Christian Welpin ja Fernando Martinin.

Luulen, että moni suomalainen yhtyy mielipiteeseeni: olisi kerrankin kiva nähdä, ovatko NBA:n ammattilaiset niin ylivertaisia kuin heitä keuhataan vai ovatko he vain suuri kupla, kuten aikoinaan olivat Kanadan ammattijääkiekkoilijat. Olisihan se myös reilua, että rehelliset ammattilaisetkin saisivat tulla samalle kentälle erilaisten valtion ammattilaisten ja köyhempien (= Länsi-Euroopan pelaajat) ammattiveljiensä kisailuihin.

Lokakuun lopulla näkyi Suomenkin lehdissä tuloksia, kun Neuvostoliiton maajoukkue ja Euroopan Cupin voittaja Tracer Milano mittelivät voimiaan Milwaukee Bucksin kanssa. Ainakin näissä otteluissa Milwaukee, joka viime kevään NBA:n loppuotteluissa selviytyi sijoille 5-8, näytti taivaanmerkit amatööreille. On kuitenkin muistettava, että harjoitusottelut eivät välttämättä aina anna oikeaa kuvaa joukkueiden todellisista voimasuhteista.

Ns. amatööripelaajat

Erilaisten artikkelien perusteella olen tullut siihen johtopäätökseen, että valtaosa eri maiden huippupelaajista odottaa kärsimättöminä, milloin he pääsevät ottamaan mittaa NBA:n koripallotaitureista.

"Haluan heidän pelaavan meitä vastaan", sanoi Brasilian Marcel Souza, joka teki 31 pistettä tuossa järjestyksessä Pan Amerikan kisojen finaalissa, 15 pistettä vähemmän kuin mahtava Oscar Schmidt, joka puuskahti pelin jälkeisessä lehdistötilaisuudessa: "Nauttisin todella vartioidessani sellaisia legendoja kuin Magic Johnson, Larry Bird, Moses Malone ja Michael Jordan!"

Heikki Tuomala

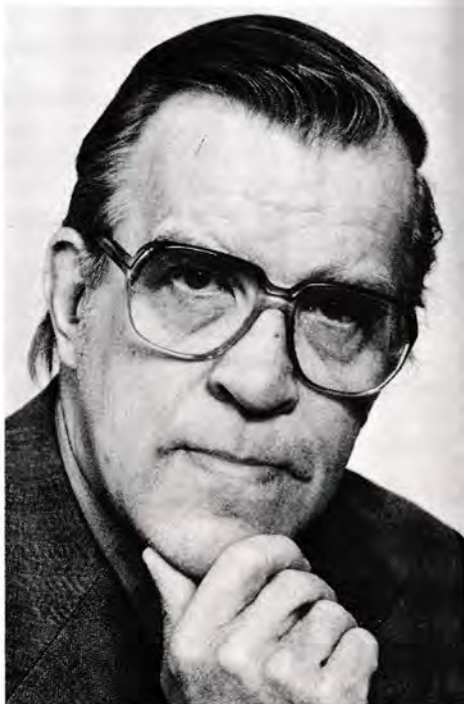
Helge Nygrén

Voit tarvita niitä pisteitä . . .

● Joukkuepalloilut, niin monissa muodoissa kuin niitä maailmassa harrasteaankin, ovat ajallisesti varovasti määriteltyinä olleet ainakin jo toista vuosisataa liikunnasta kiinnostuneiden nuorten innoituksen kohteita. Eikä ihme. Parhaimmillaan ne tarjoavat harrastajilleen leikinomaista kisailua hyvässä kaveripiirissä, kehittävät teknistä taitavuutta ja taktista älykkyyttä, antavat haluttaessa mahdollisuuden myös ankaraan taistoon, ja ennenkaikkea kasvattavat yhteishenkeä: kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta. Vain muutamia pallopelien hyvistä ominaisuuksista mainitakseni.

Tästä asetelmasta ei luonnollisesti poikkeaa myöskään koripallopeli – eikä nimenomaisesti juuri se. Kautta maailman on todettu ja myönnetty, että koripalloilu kuuluu niiden pelien eturouvuun, joissa pelkistyvät urheilun parhaimmat, innoittavimmat ja kasvattavimmat ominaisuudet.

Miten niin juuri koripalloilussa, kuu-

len jonkun kaverin tässä vaiheessa kysyvän? Asiallinen tiedustelu, mikä ansaitsee vastauksen.

Koripallopeli sisältää perusaineksisaan hienon joukon sellaisia kehittäviä ominaisuuksia, joita ihminen paljolti tarvitsee paitsi pelikentillä myös jokapäiväisessä elämässään. Pienessä pelitilassa nopeasti liikkuvan pallon hallitseminen sekä vastustajan ajatusten paljastaminen ja liikkeiden ohjaaminen omatahtoiseen suuntaan edellyttää sekä jokaiselta pelaajalta henkilökohtaisesti että joukkueelta kokonaisuudessaan harkitusti ja oikein suoritettuja liikkeitä ja pelikuvioita täyttämällä samanaikaisesti urheilun kaikkein arvokkaimman asian: reilun elin hengen. Kukistamalla vastustaja oman älyn avulla eikä ruumiillisen "vahingoittamisen" voimalla.

Nuoruuden koripalloharrastus on ollut tässäkin maassa lukuisille elämässä menestyneille ihmisille korvaamaton oppikoulu. Yhteiskuntamme merkittävimpinä vaikuttajina toimii

tänäänkin tiedemiehiä, kasvattajia, poliitikkoja, kaupan ja teollisuuden johtajia, huipputiedottajia ja niin edelleen, jotka auliisti myöntävät saaneensa elämälleen "hyvän lähdön" juuri korikentiltä.

Millaisen viestin olen tahtonut tällä pikku tarinallani ojentaa Sinulle, ToPoLa:n poika ja tyttö? Sellaisen, että pyrkisit pelaamaan niin hyvää koripalloilua kuin ohjaajasi ja valmentajasi Sinulta edellyttävät. Minkä teet, tee se kunnolla! Älä laista harjoituksia, älä selittele, älä ole itsekäs! Koripalloilu on joukkuepeliä – ja Sinähän olet kaikkien kaveri. Myöhemmin ei tarvitse koskaan katua, jos on aina tehnyt oikein ja ollut rehellinen sekä itseään että kavereitaan kohtaan.

Oikeaan aikaan ahkerasti suoritettua opintoja antavat tarvittavat pisteet elämää varten. Samoin kuin koripallokentällä oikealla hetkellä oikein suoritettua heittoa pelin lopputulosta ajatellen. Kannattaa siis tehdä molemmat oikein.

Voit tarvita niitä pisteitä . . .

Rakennusliike **LAURI SALO Oy**

Albertinkatu 23 A 15
00120 Helsinki

Eero Saarinen, valmentaja:

Etsi ihanteita

TEKSTI ISTO LYSMÄ
KUVAT OLAVI KASKISUO

- Nuotio sammuksiin!
- Koirat kokoon!
- Metsästys alkaa!
- Niin se tapahtuu joka vuosi. Sarjat pyörähtävät käyntiin, maaottelut . . .
- Suuri joukko etsii suurta saalista.
- Tämän joukon johtaja on Eero Saarinen, päävalmentaja.

● Se suuri karhu, vastustaja, on hyvin ovela.

● Se ei ole koskaan siellä missä sen kuviteltiin olevan.

Saattaa olla että metsästäjät eivät tiedä kuinka päästä johonkin paikkaan, mutta he voivat silti päästä perille harhailemalla sokeasti.

Se vie vain aikaa ja kuluttaa voimia.

● Siksi tarvitaan johtajaa, joka tietää oikeiden.

● Urheilussa häntä kutsutaan valmentajaksi.

Yksi sellainen on hainkatseinen ja tiukkailmeinen Eero Saarinen. Millainen on koripalloilun ihanneviisikko?

Juha Mieto mukaan aloitusviisikkoon

- Lasse Viren, Juha Mieto, Jari Kurri, Arto Bryggare ja Keijo Rosberg.

Eero Saarisen luettelema nimiviisikko mykistää. Tuolla viisikolla aloittaminen olisi itsemurha. Ottelu olisi hävitty jo ennakkoon. Kysymys on siis paljon muusta.

Kokosimme ihanneurheilijaa eri osatekijöistä. Yhteen ainoaan henkilöön, jota ei ole olemassakaan.

- Sellainen urheilija olisi täydellinen. Hänellä täytyisi olla Lasse Virenin kyky harjoitella pitkäjänteisesti. Juha Miedolta ottaisın hänen rämäpäisuutensa, joka on luovaa hulluutta ja hullua luovuutta. Kaiken uskaltaja. Jari Kurrilla on ominaisuus selviytyä kansainvälisessä maailmassa. Kielitaidottomana pihkaisena metsäsuomalaisena ei urheilija enää menesty maailmalla.

Eero Saarinen vaatii julkista valtaa suhtautumaan vakavammin huippu-urheilijoiden koulutukseen. - Antti Kalliomäki piti hyvän esitelmän aiheesta Suomi voittaa - urheilijat häviävät. Nuoruutensa parhaat vuodet huippu-urheilulle uhraavat yksilöt tulevat työelämään usein ilman koulutusta.

Arto Bryggaren intensiivisyys on ainutkertaista. Samoin Keijo Rosbergin liikemiesäly, jonka avulla hän on mestarillisesti niveltänyt todellisuuden ja omat haaveensa, luettelee Eero Saarinen.

Ehdolla olivat lisäksi hiihtäjäkaunotar Marjo Matikainen, jonka ääretön tasapainoisuus ihmisenä on kuin kaiken hyvän ja pahan tuolla puolen. Samoin Anssi Rauramo, joka sai määritelmän sosiaalisesti lahjakas. Soutaja Pertti Karppisen yhä uudestaan syttyvä ja kauaksi tähtäävä motivaatio myös kirjattiin.

- Sellainen urheilija on hyvä, joka kysyy miksi näin tehdään. Älä harjoittele sitä mitä jo osaat vaan sitä mitä et osaa.

- Huumorintajuun kiinnitän paljon huomiota. Ole ulospäin suuntautuva. Ajattele positiivisesti. Ihmisellä on ominaisuus, joka on hänelle ainutkertainen. Hän osaa nauraa, sanoo Eero Saarinen ja antaa oman olemuksensaakin sulaa.

Ihanneurheilijan luominen oli helppoa.

Urheilijaa kannustavan ihanneyhteiskunnan rakentaminen on vaikeata.

- On käsittämätöntä kuinka vähän kouluissa on liikuntatunteja. Lieneekö enää vain yksi viikossa. Koulu pitäisi alkaa tai päättyä liikuntatunnilla. Joka päivä. Kaikki eivät syystä tai toisesta pidä liikunnasta, mutta on opettajan tehtävä innostaa, sytyttää ja houkutella.

- Urheilulukioita ja ammattikoulujen liikuntaluokkia olisi lisättävä. Vaikkapa pidennetyn opiskelun kustannuksella.

- Armeijan urheilukoulu alkaa olla lähellä ihannetta. Pyrkijöitä sinne on puolet enemmän kuin voidaan ottaa. Se kertoo jo paljon.

- Tiukka ja byrokraattinen suomalainen yhteiskunta antaa urheilijalle liian vähän elintilaa. Urheilijan täytyisi voida itse säädellä ajankäyttöään urheilun, opiskelun ja työn kesken.

- Nykyään vain todella kovat menestyvät. Kaikki eivät ole jääkiekkoilija Juha Rantasilan kaltaisia, joka urheilun ohella luki itsensä tuomariksi. Yhteiskunta olisi urheilijalle miellyttävämpi, jos se vähän madaltaisi usein vain byrokratiaa palvelevia esteitä.

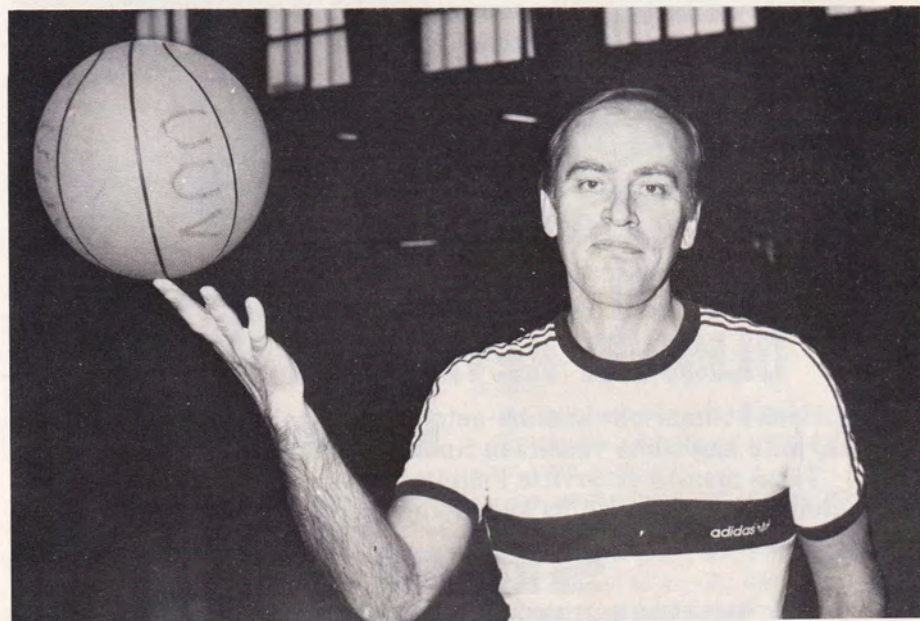
-Kaikki on liian sattumanvaraista. Kokonaisvaltaista kykyjen ja lahjakkuuksien löytämiseen tähtäävää systeemiä ei ole. Jotain on, mutta ei tarpeeksi. Joku nuori saattaa tietämättään olla jonkin lajin lahjakkuus. Tarvitaan innostajia, etsijöitä, sillä kaikki eivät löydä itse itseään, toteaa Eero Saarinen viisaammin kuin aavistaa-kaan.

Onnen salaisuus on uteliaisuus

● Mitä on ihanne? Sitä mitä saman- aikaisesti ollaan ja ollaan olematta. Ei kukaan kohota ihanteekseen sellaista, mitä hänellä ei ole piilevänä itsessään. Siksi tarvitaan Eero Saarisen kaltaisia etsijöitä ja innostajia. Yksin on vaikea löytää perille.

- Huippu-urheilu pitää aina osata suhteuttaa oikeaan elämään, tiivistää myös Eero Saarinen.

Eero Saarisen kaksi työpöytä. Kynä, sana ja pallo ovat hallinnassa. - Jos yhteiskunta tarvitsee olympiavoittajia, on yhteiskunnan otettava myös urheilijoiden koulutus kriittisemmän pohdiskelun aiheeksi.

"TUNTUU KUIN KUORMATKIN OLISIVAT KEVENTYNEET."

Ainoana kotimaisena kuorma-autojen valmistajana Sisu tietää, mitä kalustolta vaaditaan Suomen teillä ja ilmastossa.

Tässä maassa ei tarvitse kuljettaa mitään tuontikuorma-autoilla. S-sarjan Sisuilla kaikki kuormat tuntuvat kevyemmiltä.

SISU

MAAILMAN VAATIVIMPIIN OLOSUHTEISIIN TEHTY

Miksi urheilu on Suomessa niin pyhää? Koska sitä pidetään esimerkillisenä. Miten niin? Kyllä oikean elämän pitäisi olla nuorisolle paljon esimerkillisempää. Saatamme ihmetellä kuinka

maailmalla annetaan 20 vuoden huumeraangaistuksia. Urheilija saa usein vielä kovemman rangaistuksen – elinikäisen kilpailukiellon. Tällä urheilijalla saattaa olla vain yksi työ – urheilu. Rangaistus on suhteeton.

Menkäämme itseemme. Jos doping-testi tehtäisiin urheilukatsomolle, kärrähtäneitä olisi tuhansia. He ovat kilpailuyhteiskunnan doping-ihmisiä. Löytyisi käsittämättömiä määriä ja pitoisuuksia rauhoittavia lääkkeitä ja piristeitä. Näitä me emme halua auttaa. Me kärytämme kahta tai kolme urheilijaa.

● Huippu-urheilua syytetään vaaralliseksi.

Mutta tuhat kertaa vaarallisempaa on aivan jokapäiväinen elämämme!

– Minä uskon koviin rangaistuksiin. Se panee harkitsemaan. Erehdyksissä, selvissä rajatapauksissa täytyisi uskaltaa olla inhimillisempiä.

– Ihanteellisten olosuhteiden rakentaminen on vaikeaa. Ihanteen etsiminen on vielä vaikeampaa, mutta se etsiminen kannattaa.

Eero Saarisenella on kovuus, kurinalaisuus ja elämänyymmärrys tasapainossa. Hänellä on esimerkillistä voimaa kilpailla, kamppailla, tavoitella mahdolltomuuksia ja ihanteita. Ehkä siksi hän valitsi elämäntyökseen urheilun. Eero Saarinen ei aisti ihmistä vastustajaksi, joka pitää nujertaa hintaan mihin tahansa. Se on hänen suuruutensa valmentajana.

● Onko urheilu urheilun arvoista?

En malta olla lopettamatta suuren samurain ajatuksiin.

Jos vastustajasi on sinua voimakkaampi, miksi taistella. Jos sinä olet vastustajaasi parempi, miksi taistella. Jos olette yhtä hyviä, viisautenne on sama ja taistelua ei synny!

ENSIMMÄISET JO

NIMI	OSUUS	Puh.	SYNT.	pit.	KOULU/LK.	paita n:o
Nieminen, Arttu	Tiliasarentie 26	678 423	-68	150	Myllyk.	5 4
Holm, Atte	Kajavannantie 3 as. 1	670 475	-66	155	"	6 5
Miettinen, Nikko	Puistokaari 2 A 3	670 582	-67	145	"	5 6
Suhonen, Tuomas	Puistokaari 2 A 1	671 930	-67	149	"	5 7
Helle, Topi	Lueteisvylä 25 B	676 446	-67	136	"	5 8
Lahti, Vesa	Pajalahontie 17 F 112	679 055	-67	146	"	5 9
Hänninen, Tero	Lisaarentie 23 B 13	692 2910	-67	149	"	5 10
Kekkonen, Kai	Puistokaari 12 B 16	-	-66	160	"	6 11
Holm, Tuomo	Kajavannantie 3 as. 1	670 476	-68	150	"	5 12
Haaparinne, Karri	Puistokaari 21 D 46	675	-67	149	"	5 13
Hyminen, Perttu	Kajavannantie 3 as. 1	677 204	-67	143	"	5 14
Talviöja, Tuomas	Kajavannantie 1	679 337	-67	149	"	5 15
Kupainen, Tuukka	Puistokaari 22 A 29	677 268	-66	146	"	6 16
Tupala, Erkki	Isokaari 22 A 46	692 5929	-66	156	"	6 17
Tilus, Jussi	Lisaarentie 20 B 35	679 240	-67	146	"	5 18
Kataja, Ville	Lueteisvylä 1 A 10	671 131	-67	152	"	5 19
Rantala, Mika	Kajavannantie 6 A 6	678 931	-67	149	"	5 20
Toivonen, Tomi	Lisaarentie 23 A 4	692 2239	-67	146	"	5 22
Balakini, Mika	Lahnarhontie 6 B 18	674 925	-67	145	"	5 21
Pohjoismäki, Jukka	Lueteisvylä 27 A 1	679 009	-66	152	Taiv.	6 23

KKUEET 1978-79

MIKROT

Viitala, Harri	Haahkatie 5 A 1	679 394	-69	134	"	3	4	
Salske, Petteri	Katajaharjuntio 4 A 14	673 706	-69	142	"	3	5	VALMENTAJA:
Laakso, Kimmo	Katajaharjuntio 4 B 28	579 300	-69	140	"	3	6	Tero Harjula
Saikka, Marius	Meripuistotie 1 A 6	672 646	-69	147	"	3	7	676 021
Nyström, Kim	Luoteisväylä 19	579 426	-68	142	Pajal.	4	8	APUVALMENTAJA:
Järvtalo, Kimmo	Katajaharjuntio 11 A 8	679 733	-69	133	Mvilyk.	3	10	Markus Saikka
Icen, Markku	Vatokuja 3 A 25	677 426	-69	130	"	3	11	672 646
Loikkanen, Janne	Pohjoiskaari 41 A 6		-69	138	"	3	12	
Tuovinen, Kim	Salakkakuja 4 A 11	670 684	-69	131	"	3	13	
21 Tervaportti, Marko	Gyldenintie 12 E 23	679 695	-69	138	"	3	14	
Honkaranta, Mika	Lisaarentie 20-22 B 29	671 739	-69	136	"	3	15	
Ollanketo, Heikki	Pajalahdentie 21 B 30	679 420	-68	142	"	4	16	
11 Itiä, Jarkko	Klaarentie 7 A 5	677 266	-69	134	"	3	17	
Maanen, Jose	Gyldenintie 12 M	678 576	-69	134	"	3	18	
Mantere, Markus	Kuikkariinne 7 A 18	692 3938	-69	136	"	3	19	
Barkman, Peter	Pajalahdentie 21 A 1	674 987	-69	140	Pajal.	4	20	
Lailio, Jukka	Lahnaruontie 4 D 43	672 197	-69	140	Nyilyk.	3	21	
Lehto, Tero	Särkinementie 11 B 60	676 098	-68	132	"	4	22	
21 Viikko, Risto	Pohjoiskaari 37 B 11	679 430	-69	128	"	3	23	

**PAIKOILLANNE,
VALMIIT,
KOSKA STARTATAAN?**

Juniormainoksen kolme
joukkuetta valmiina
viemään viestiäsi.

**Ensimmäisen radan
joukkue ankkurina
Mika Roos**

Amer-yhtymä Oy

Golden Leaf

Seiko-kellot

Arctia

Hotelli Espoo

Hotelli Marski

**Helsingin Messu-
ja Kongressikeskus**

Finlandia-ravintola

Biopla

Fuji-filmit ja -kamerat

Comscan

SKC-videokasetit ja C-kasetit

Finlandia-Hiihto

Kaukomarkkinat

Parasonic ja Technics

Suomen Urheiluliitto

Teboul

**Toinen rata,
ankkurina
Helinä Räsänen**

A-linssi

Auto-Jalonen

Ellex

Aika-kodinkoneet

Nobö-sähkölämmittimet

Ficom

Epson-kirjoittimet

Finnmatkat

Jertec

Kansallisrahoitus

KLM Royal Dutch Airlines

Kunnallinen Eläkelaitos

Länsi-Auto

Mercantile Computers

Apple Macintosh-tietokoneet

Rajacomp

Filanto-jalkineet

Satojen Autojen Olari

Suomen Hitachi

Talotek

Tamro

**Kolmas rata,
ankkurina
Kimmo Wallentin**

Ajatar

Aleksi 13

Euromarket Ltd

Fotoyks

Kehä-Siivous

Navara

Polar design

Turun Vanu

Valintatalo

JUNIORMAINOS

Auktorisoitu mainos- ja myynninedistämistoimisto, MTL
Lönnrotinkatu 3, 00120 Helsinki. Puhelin 90-648 211.

Mikro II, 1988

Ylärivi vasemmalta:

Lauri Louekari, Tuomas Kananen, Lassi Utrio, valm. Saku Sarha, Tommi Tuokko, valm. Sami Simula, Anssi Kienonen, Hermann Laurila, Martti Nasäkkälä

Alarivi vasemmalta:

Larri Juurikka, Matti Ihalainen, Kari Hevossaari, Olli-Pekka Kotilainen, Lauri Virta, Jonne Hovi, Eero Lampén

Kuvasta puuttuvat: Olli Tainio ja Kim Forsblom

Tutustu Fazerin Musiikki- kerhon etuihin!

- 1.** Jäsenenä saat aina alkuperäistä musiikkia myös puoleen hintaan ja jopa veloituksetta.
- 2.** Jäsenenä säästät musiikissa 38 % ilman postikuluja laskettuna.

Pyydä liittymisesitettä

Takomotie 3 A
00380 Helsinki
Puh. 90-5601811

Mikro I, 1988

Yläriivi vasemmalta:

Ari Penttinen, Ilkka Karisto, valm. Janne Kulvik, Markku Rosokivi, valm. Arno Sipponen, Antti Keto, Toni Taipale

Keskirivi vasemmalta:

Olli Rantanen, Jussi Mäkinen, Matti Kummu, Lasse Lautsuo, Samuli Työrin-oja, Juuso Uski

Alarivi vasemmalta:

Kalle Kataja, Henri Honkaranta, Miio Parkkonen, Panu Juurikka, Kiri Kli-menko, Juha Kaitosalmi

Kuvasta puuttuvat: Pekka Tainio ja Teemu Saari

Lemminkäinen. Monessa mukana.

Maan päällä ja alla. Moottoritiet, asfaltit, tunnelit, viemärit, satamat, sillat, urheilukentät, virastotalot. Suomessa ja ulkomailla. Tehtaat, vesihuoltoprojektit, kodit, konferenssipalatsi. Neuvostoliitto, Lähi-itä, Afrikka. Rakennusaineita. Pinnoitteita, kateaineita, eristysmateriaaleja.

LEMMINKÄINEN OY

Esterinportti 2, 00240 Helsinki

☎ (90) 15 991 PL 23, 00241 Helsinki

Telex 121715 lieto sf ⚡ Lemminkäinen

Mini II, 1988

Ylärivi vasemmalta:

valm. Lauri Sipponen, Jani Nyberg, Luis Castejon, Petteri Tyynelä, Janne Pykäläinen

Keskirivi vasemmalta:

Aleksis Granholm, Henri Holm, Lauri Saarinen, Risto Haimelin

Alarivi vasemmalta:

Mika Maukku, Antti Valtonen, Mikko Ressler, Ilari Tokazier, Juha Palokangas

Kuvasta puuttuvat: Jani-Leino ja Toni Silvennoinen

Adidas & Molten

- koripalloilun vahvat merkit

Tiesitkö, että kaikki Suomen koripallomaajoukkueet pelaavat adidas-asuissa, adidas-tossuilla ja Molten-palloilla.

Lisäksi Molten-koripallo on ainoa virallinen pelipallo MM-kisoissa -86, Universiadeissa -87 ja Olympialaisissa -88.

Abdul Jabbar High

Edullinen, korkeavartinen koripallotossu, jossa on pitävä pohja. Valkoista nahkaa. Koot 3 1/2 — 13.

Decade

Huippuhyvä, korkeavartinen koripallotossu. Crisscross-nilkkatuki. Pitävä, joustava pohja, pehmustettu varsi. Edessä ja sivuilla ilmanvaihtoa vauhdittava rei'itys. Valkoista nahkaa, raidat sini/puna/siniset. Koot 3 1/2 — 15.

◀ Molten Mini basket on 3-väri-
nen alle 13-vuotiaiden peli-
pallo.

Virallinen Molten- ▶
pelipallo. Saatavis-
sa: nahkapintainen B7-L
ja synteettistä nahkaa B7-SL.

**Asiantuntijat
valitsivat adidasin ja Moltenin
- valitse Sinäkin.**

adidas

molten

Mini I, 1988

Ylärivi vasemmalta:

Jaakko Mäkelä, Henri Kulvik, Mikko Gerdt, Ilkka Seppälä, Tapio Lampén, Matti Tanner

Keskirivi vasemmalta:

valmentaja Jyri Saraste, Ivo Mäkelä-Corda, Tommi Laanti, Erkkä Näsäkkälä, Lari Litmanen, Harri Tuomaala

Alarivi: Robert Bonsdorff, Peter Sandberg, Tuomas Särmälä, Mikko Siitonen, Lauri Harjula

Kuvasta puuttuvat: valmentaja Juha Harjula ja Tuomas Turkama

OMA KATTO PÄÄN PÄÄLLE? ME KERROMME, MITEN MENETELLÄ.

"Me Suur-Helsingin Osuuspankissa tunnemme asunnon hankinnan ja rahoituksen kiemurat, sillä lähes puolet luotonannostamme menee asuntolainoihin. Joka vuosi sadat pääkaupunkiseudun asukkaat pääsevät kauttamme uuteen kotiin."

"Tervetuloa meille keskustelemaan Teidän asuntoasioistanne."

Suur-Helsingin Osuuspankki palvelee Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla.
Käytössänne on 42 konttoria ja kasvava OP-pikapankkien verkko.

Φ SUUR·HELSINGIN OSUUSPANKKI

Minitytöt, 1988

Yläriivi vasemmalta:

valm. Peter Barkman, Mia Strömberg, Terhi Nyberg, Mari Merilampi, Kaisa Uurtamo, Saila Simula, Anna Saukkonen, Jonna Patosaari

Keskirivi vasemmalta:

Johanna Muhonen, Pirjo Alkunen, Oona Pajunen, Helena Karimaa, Katri Talvioja, Riina Leino, Susanna Sirén

Alarivi vasemmalta: Marja Peltola, Krista Mikkola, Sini Yli-Sassi, Salla Niiranen, Päivi Savolainen, Heli Kärkkäinen, Saana Lehmuskoski

Kuvasta puuttuu: Tiina Heikkala

**Kun C-vitamiinin ja kalsiumin
tarve on kohonnut...**

Porevit C 1000[®]
poretabletit

Makuvaihtoehdot: appelsiini ja sitruuna.

Pakkaus: 10 poretablettia.

Ilman reseptiä apteekkeista.

SANDOZ OY

Vattuniemenkatu 8, 00210 Helsinki 21

C-tytöt, 1988

Yläriivi vasemmalta:

Mili Palmén, Inna Lindqvist, Anna-Maria Sipponen, Irene Burman, Piritta Rikkonen, valm. Karri Haaparinne

Alariivi vasemmalta:

Dina Norjama, Johanna Lahtinen, "Sandra", Kirsi Ranki, Virve Roinen, Niina Roiha

Varma tuotto. Säästöobligaatioilla.

SKIP:in säästöobligaatio on varma ja tuottoisa sijoitusvaihtoehto. Niiden merkintä käy kätevästi säästöpankissa tai SKOP:issa.

Varmuus vaativille.

ToPoLa C-juniorit, 1988

Yläriivi vasemmalta:

valm. Tero Vauraste, Markus Lemberg, Tomas Kallström, Kai Leppänen, Jani Heikkala

Alariivi vasemmalta:

Toni Leppänen, Janne Kulvik, Jyrki Tahko, Kimmo Hirvonen, Ville Särmälä
Kuvasta puuttuu: Veikka Väkelä

Mobira Cityman.[®] Ota käteesi täydellinen matkapuhelin.

Tule ja ota meillä maailman
pienin, kevein ja kuljetettavin
puhelin Mobira Cityman käteesi.
Etkä luovu missään tilanteessa
yhteyksistäsi.

Mobira-kauppiaat kautta maan.

ToPoLa C-juniorit, 1988

Yläriivi vasemmalta:

valm. Tero Vauraste, Markus Lemberg, Tomas Kallström, Kai Leppänen,
Jani Heikkala

Alariivi vasemmalta:

Toni Leppänen, Janne Kulvik, Jyrki Tahko, Kimmo Hirvonen, Ville Särmälä

Kuvasta puuttuu: Veikka Väkelä

KANSALLISPANKKI

VAHVA ASUNTOPANKKI

ASUNTO OY HELSINGIN ITÄLAHTI

os. Itälahdenkatu 6

- 2 kpl 6-kerroksisia kerrostaloja
- rakentaminen aloitetaan syksyllä 1987
- valmistuu syksyllä 1988
- eri suuruisia huoneistoja
 $1\text{ h} + \text{kk} + \text{s} = 33\text{ m}^2$ - $5\text{ h} + \text{k} + \text{s} = 102\text{ m}^2$

ASUNTO OY SÄRKINIEMENTIE 17

- 7-kerroksinen kerrostalo
- rakentaminen aloitetaan 1988
- valmistuu 1989
- eri suuruisia huoneistoja

ASUNTO OY HAKOLAHDENTIE 37

- pienkerrostalo
- rakentaminen aloitetaan 1988
- valmistuu 1989
- n. 100 m^2 :n huoneistoja

Kansallis-Osake-Pankin asiakkailla on etuoikeus valita asunto em. kohteista.

Tule Sinäkin Kansallispankin asiakkaaksi.

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI, Asuntosäästökeskus
os. Kluuvikatu 2, puh. 659 377

ToPoLa A-juniorit, 1988

Ylärivi vasemmalta:

valm. Perttu Hynninen, Sami Simula, Markus Terho, Ari-Pekka Hellgren,
valm. Tom Hynninen, Veikko Hynninen, Kimmo Laakso, Mika Honkaranta,
Valtteri Koivunen, Jan Erola

Alarivi vasemmalta:

Mikko Rikala, Ilari Harjula, Kim Tuovinen, Harri Wihuri, Lauri Sipponen,
Patrik Thiel

Kuvasta puuttuu: Jyri Saraste

Nuortenkirjojen huiput

Otavan merkeissä

Kirsi Aropaltio
PRINSESSA KULTAKUTRI
Näytelmiä nukeille ja näyttelijöille

Tervetullut perusteos kaikille lastenteatterin harrastajille.
Ovh. nid. 84,—

Tuija Lehtinen
ENKELINKUVIA HIEKASSA
Marrun matka aikuisuuteen — herkän raju, kapinoiva — kuin nuoruus itse!
Ovh. sid. 68,— 2. p.

Tuija Lehtinen
MIRKKA JA RIPARIKESÄ
Leppeän lennokka tarina ikimuistoisesta rippikouluksasta.
Ovh. sid. 68,—

Tuija Lehtinen
MUN YSTÄVÄ RUFUS
Irtomain romaani rokkari-Rufuksesta ja viulua soittavasta Leasta.
Ovh. sid. 73,—

Christine Nöstlinger
MUURAHAIKARHUN NENÄ
Hilpeä tarina Thesistä ja Thesin ongelmasta: nenästä ...
Ovh. sid. 73,—

Jorma Kurvinen
TURBOKESÄ
Railakas kuvaus 18-vuotiaan Seppien elämänmenosta.
Ovh. sid. 68,— 2. p.

Simo Ojanen
NELJÄ ÄLLÄÄ KUUSIPUUSSA
Pysäyttävä romaani kasvamisen kipeydestä.
Ovh. sid. 68,—

Seppo Harjulehto
AVARUUSLENTÄJÄN ARVOITUS
Suomalaisen Antin uskomaton jenkki vuosi — hurja seikkailu!
Ovh. sid. 56,—

Anni Lahtinen
TUKIKOHDAN MIRJA
Koskettava tarina nuoresta Mirjasta, ilosta, ystävydestä ja keksistä, joka muuttaa kaiken ...
Ovh. sid. 68,—

Tuula Kallioniemi
RITARI ARTTURI JA HAARNISKA-ALLERGIA
Turnajaisia pelkäävän ritarin vitsejä kuvitettu kummelluskoelma.
Ovh. sid. 68,—

Paula Danziger
MIKSI AINA MINÄ?
Raikas romaani 14-vuotiaan Laurenin touhuista.
Ovh. sid. 64,—

Lois Lowry
MINÄ ANASTASIA
Pienen älykön puuhut — romaani tulvillaan lämmintä huumoria!
Ovh. sid. 59,—

Werner Meier
TIETOKONE-ETSIVÄT JA PORAKOPLAN TAPAUS
Huippujännittävä seikkailusarja teini-ikäisistä etsivistä.
Ovh. sid. 58,—

Angela Sommer-Bodenburg
PIKKU VAMPPYRI
PIKKU VAMPPYRI MUUTTAA
Rydiger-vampyyrin vertahyötävän hassuja, karmaisevia puuhia ...
Ovh. sid. 56,—

Ulla Ståhlberg
RIINAN UUDET YSTÄVÄT
Ovh. sid. 56,—
RIINA SAA HOITOHEVOSEN
Ovh. sid. 56,—
Värikästä menoa ja selkeää perustietoa hevoshullujen sydäntä lähellä olevista asioista. Valloittava värikuvakuvitus.

ToPoLa III, 1988

Yläriivi vasemmalta:

valm. Karri Haaparinne, valm. Patrik Thiel, Markus Terho, Janne Saarme, Timo Sampo, Mikko Kivi, Sami Simula, Ilari Harjula, Putte Onnela

Alariivi vasemmalta:

Tero Saraste, Jusa Timgren, Saku Sarha, Harri Cronström, Juha Hölttä, Petri Burman, Veikko Hynninen

Make Direct

Mielestämme
suoramarkkinoinnin suunnittelu
ja toteutus on motivoivaa ja hauskaa
...mutta jonkunhan sitäkin on tehtävä

Mainostoimisto Make Direct Oy

Aleksanterinkatu 21 A 00100 Helsinki

Puhelin 90-171740

ToPoLa II, 1988

Yläriivi vasemmalta:

valm. Tom Hynninen, Timo Rantala, Arttu Nieminen, Kimmo Laakso,
Valtteri Koivunen, Lauri Sipponen, Mika Honkaranta, Jan Erola

Alariivi vasemmalta:

Perttu Hynninen, Mikko Rikala, Kim Tuovinen, Harri Wihuri, Patrik Thiel
Kuvasta puuttuu: Jyri Saraste, Peter Barkman, Matti Juvonen, Yrjö
Munukka

PVK

tekee hyvää mainontaa

PVK
PEKKA VAINIO JA KUMPPANIT OY
MAINOSTOIMISTO
MANNERHEIMINTIE 6 A. 00100 HELSINKI
PUH. 640 922
TELEX 121997 PVK SF

ToPoLa I, 1988

EDUSTUSJOUKKUE

Yläriivi vasemmalta:

Timo Nieminen, Jaakko Rikkonen, Arno Sipponen, Panu Harjula, Tero Harjula

Alariivi vasemmalta:

Kari Ant-Wuorinen, Ari-Pekka Hellgren, valm. Yrjö Munukka, Karri Haaparinne, Jussi Leimio

Kuvasta puuttu: Tuomas Suhonen, Tero Hänninen, Sami Schelemoff, Markku Hynninen, Tom Koskikallio

ToPoLa 10 vuotta

● Kun ryhdyin miettimään tätä tervehdystä, jota Suomen Koripalloliiton puheenjohtajana olen esittämässä 10 vuotta täyttävälle Touhun Pojat ry:lle eli ToPoLa:lle, palasi ajatukseni 50- ja 60-luvuille. Silloin olin mukana voimakkaasti kasvavassa suomalaisessa koripallotouhussa lähinnä pelaajana ja tuomarina. Seurasin tilannetta sillä silmällä ja turkulaisesta horisontista. Lajin voimakeskus oli silloinkin pääkaupungissa.

Kaksi seuraa ja joukkuetta nousi silloin arvoasteikossani ylitse muiden. Ne olivat Panterit ja voimakkaasti Munkkiniemeen sidoksissa olevan Torpan Pojat. Panterit piti miesten kärkipaikkaa runsaan vuosikymmenen. Joukkueen valtteina olivat monessa suhteessa ylivoimainen sekä tekninen että taktinen osaaminen ja loistavat pelaajatyytit. Joukkueen erikoisvoima oli myös varmasti voimakas joukkuehenki ja yhteenkuuluvaisuus, yhdessä eläminen.

Sen ajan Torpan Pojissa viehätti varmasti joukkueen Suomeen tuoma uudentyyppinen, monella lailla amerikkalainen koripallo ja pelitapa. Mutta jokin muukin Torpan Pojissa viehätti. Silloin sitä ei vain kunnolla tiedostanut, nyt ymmärrän sen paremmin. Se oli hieno, elävä seurahenki. Se sai voimansa siitä, että elettiin etäällä kanta-kaupungista, Ruoholahden toisella

puolella. Ihmiset tunsivat toisensa, tunsivat yhteenkuuluvaisuutta. Tämän seurahengen varsinainen pesäpaikka taisi olla Munkkiniemen Yhteiskoulussa.

Tiedän hyvin, että Lauttasaareen koripallo on tuotu Munkkiniemestä ja sen ovat tuoneet torppalaiset. Sellaiset, jotka ovat eläneet tässä hyväksi kehumassani seurahengessä ja jotka ovat sitä nimenomaan ylläpitäneet. Me tunnemme heidät, Tom Hynniset, Kari Harjulat, Paavo Suhoset ja muut.

Tietenkin Koripalloliiton puheenjohtajalle riittää pelkästään se, että Lauttasaaressa sadat nuoremmat ja vähän vanhemmatkin tänään pelaavat koripalloa, pitävät sitä omana urheilunaan. Mutta erikoisesti ilahduttaa se, että Torpan Pojat Munkasta toivat muutakin kuin pallon ja pelin. Heidän tavoitteenaan ei ole ollut vain menestyminen urheilussa, menestyminen pelikentillä. He ovat halunneet tuoda hienon lajimme osaksi lauttasaarelaista elämäntapaa. He ovat halunneet antaa uudelle asuinpaikalleen paljon enemmän kuin yhden urheilun, yhden liikuntamuodon.

Tiedän, että tämän päivän Touhun Pojat, ToPoLa, on jo nyt, vasta 10 vuotta nuorena, elimellinen osa Lauttasaarta. Seura on vetänyt toimintaansa mukaan perheet kokonaisuudessaan. Se on halunnut sitä ja se on antanut jokaiselle mahdollisuuden osallistua. Koripallo

Jukka Mäki

on valloittanut koulut. ToPoLa:n kasvun myötä ja sen aktiivisuuden osoituksena kesäisessä Lauttasaassa on pihilla ja puistoissa koritelineitä kuin parhaissa amerikkalaisissa pikkukaupungeissa. paikallinen lehti olisi jotenkin vajaan ilman ToPoLa:n omaa palstaa.

Seuran joukkueet ovat myös urheilullisella rintamalla menestyneet. Pelaajia ei ole millään tasoilla etsitty ja katseltu naapuriseuroista, vaan on haluttu luottaa omiin pelaajavoiimiin, omien hyvien valmentajien työn tuloksiin. Tämä kaikki on ollut mahdollista vain voimakkaan, ihailtavan seurahengen avulla.

ToPoLa on jo antanut verestä voimaa myös valtakunnan tasolle, Koripalloliiton organisaatioon. Se on pystynyt kasvattamaan joukon tuomareita, joista pisimmälle ehtineet kolkuttelevat

jo pääsarjojemme porteilla. Touhun Pojat ovat järjestäneet koripalloilumme näyttävimpiä kansainvälisiä tapahtumia ja he ovat sen tehneet taidolla ja tyylikkäästi. Tästä kaikesta haluan lausua lauttasaarelaisille parhaat kiitokset.

En usko, että suomalaisesta urheiluelämästä juurikaan löytyy seuraa, jonka lähes koko jäsenistö kokoontuisi vuosikokouksiin kuuntelemaan, keskustelemaan, viihtymään keskenään. Näin on kuitenkin Lauttasaassa, sillä perinteisesti Touhun Poikien ylintä päättävaltaa saapuu käyttämään 200-300 henkeä. Paikalle tullaan joukolla keskustelemaan asioista, viihtymään yhdessä, vaihtamaan kuulumisia eikä antamaan edelliselle puheenjohtajalle eropasseja, mikä tavallisessa suomalaisessa urheiluseurassa tuntuu olevan ainoa jäsenistön liikkeellesaava asia.

Olen vakuuttunut siitä, että Touhun Pojissa riittää voimaa, innostusta ja ideoita edelleen kehittää toimintaa. Niin se jatkossakin pystyy tarjoamaan lauttasaarelaiselle nuorisolle mahdollisuuden harrastaa koripalloa. Lajimme on niitä urheiluja, joiden harjoittaminen on mahdollista kaikissa elämän vaiheissa. Kulloinkin tietenkin omalla tavalla ja sopivalla vauhdilla.

Suomen Koripalloliitossa on viime vuosien aikana perusteellisesti ja monipuolisesti analysoitu lajin olemusta ja pohdittu sitä, miten lajia ja sen harrastusmuotoja tulisi kehittää. Osa johtopäätöksistä ja päätöksistäkin on jo tehty, monia on vielä edessä. Haluan tässä todeta näistä lopputulemisista ja päätöksistä muutamia.

Koripalloilun perusyksikkö on seura. Siellä tehdään useimmiten vapaaehtoisin voimin se työ, jonka varassa laji elää. Koripalloliiton tehtävänä on kaikin

Mahdollisuuksien avaaja!

YHDYSPANKKI

Fredrikinkatu 48

keinoin kehittää tätä seuratoimintaa ja kehittää sitä suuntaan, josta Touhun Pojat antaa hyvän esimerkin. Lajimme on lisättävä, parannettava suhteitaan yhteiskunnan perusinstituutioihin, erikoisesti perheisiin ja kouluun. Tämän tulee tapahtua siten, että nämä kannaltamme keskeiset sidosryhmät saavat lajistamme arvoja ja asioita, jotka tukevat niiden omia tavoitteita.

Koripallon on nimenomaan nuorimpien parissa oltava urheilutoiminnan rinnalla myös kasvatusta ja nuorisotoimintaa. Lajimme antaa siihen hyvät edellytykset. Meidän on vain huolehdittava siitä, että lajia harrastetaan oikeassa hengessä ja siten, että nämä ominaisuudet korostuvat. Uskon, että näin on tapahtunut ja tapahtuu Lauttasaassa.

Haluan esittää parhaat kiitokset kaikille niille, jotka ovat olleet mukana Touhun Poikien 10-vuotisessa toiminnassa. Monien panos on ollut suuri ja pitkäaikainen. Jotkut ovat ehtineet olla mukana vain hetken ja omastakin mielestään liian vähän. Jokaisen panosta on kuitenkin tarvittu, jokaisen työ on ollut arvokasta.

Koripalloväki sanoo omassa tunnustuksessaan: "Kasva isoksi, pelaa korista." Nyt haluan sanoa sen maan 13.000 aktiivin koripallonharrastajan puolesta Touhun Pojille ja jokaiselle topolalaiselle. Kasva isoksi, pelaa korista ja tee se iloisesti, siitä nauttien.

Jukka Mäki
Suomen Koripalloliiton puheenjohtaja

ToPoLa:n joukkueiden sijoituksia ja saavutuksia vuosien varrelta

KAUSI 1983-84

ToPoLa:n edustusjoukkue nousi perussarjaan pelattuaan kolme kautta aluesarjassa.

B-pojat (-67 synt.), valmentajanaan Paavo Suhonen, saavuttivat piirin B-lohkossa PRONSSIA. Tästä joukkueesta neljä pelaa kaudella 1987-88 seuran edustusjoukkueessa maakuntasarjassa ja loput neljä pelaajaa ovat vielä mukana toiminnassa pelaajina ja valmentajina.

C-pojat (-69 synt., nykyinen A-juniorijoukkue), valmentajanaan Tom Hynninen, voittivat piirin B-lohkossa KULTAA. Joukkue on edelleenkin koossa ja on seuramme pisimpään yhdessä pysynyt joukkue. Kaudeksi 1987-88 joukkue on saanut riveihinsä myös -70 syntyneet A-juniorit.

Minipojat (-71 ja -72 synt.), valmentajanaan Lauri Sipponen, voittivat piirin B-lohkossa KULTAA. Tämä joukkue ei enää pelaa samassa kokoonpanossa, mutta suurin osa pojista on mukana ja pelaapa heistä eräs seuran edustusjoukkueessakin. Näistä kavereista kuulemme vielä.

Tämä oli ensimmäinen kausi, jolloin seuramme saavutti mitaleja piirissä. Kun lisäksi edustusjoukkue nousi perussarjaan, voidaan sanoa kauden olleen seuramme tähän asti menestyksekkäin.

KAUSI 1984-85

Minipojat (-72 ja -73 synt.), valmentajinaan Tero Vauraste ja Perttu Hynninen, pääsivät SM-sarjassa lopputurnaukseen, jonka seuramme sai järjestää. Kuuden joukkueen lopputurnauksessa saavuttivat pojat VIIDENNEN sijan. Kesäkuun alussa järjestetyssä Junior Basket Tournamentissa sama joukkue saavutti HOPEAA. Turnaukseen osallistui lähes kaikki joukkueet, jotka olivat olleet SM-lopputurnauksessa mukana.

KAUSI 1985-86

ToPoLa:n edustusjoukkue nousi maakuntasarjaan seuran järjestämästä karsintalohkosta. Kuin varkein myös ToPoLa 2 nousi perussarjaan ja näin täydensi menestystämme ns. miesten sarjoissa. Voimakkaan juniorityömme tulokset alkavat kantaa hedelmää.

B-juniorit (-70 synt.), valmentajinaan Karri Haaparinne ja Timo Kivi saavuttivat piirissä HOPEAA.

KAUSI 1986-87

B-pojat (-70 ja -71 synt.), valmentajanaan Karri Haaparinne, saavuttivat kansainvälisessä Marabou-Cupissa Sundbergissä HOPEAA. Myös kansainväliset saavutukset ovat alkaneet.

B-juniorit -84.

Kaudella 1986-87 kaikkiaan kuusi seuramme joukkuetta kävi ulkomailla hakemassa tuntumaa muiden maiden vastaavan ikäisiin joukkueisiin kolmessa eri turnauksessa.

KAUSI 1987-88

Seuramme kymmenes kausi ei ole alkanut aivan odotetulla tavalla. On ollut havaittavissa jopa pientä taantumista. Syitä tähän lienee monia, mutta suurimpana voitaneen mainita todella pätevien valmentajien puute. Tästä

päästään osittain eroon kouluttamalla nykyistä valmentajakaartia sekä vaatimalla heiltä entistä enemmän. Mutta riittääkö se? Ulkopuoliseen apuun turvautuminen alkaa olla ajankohtaista ja jopa välttämätöntä vastaisen kehityksemme kannalta. Juniorijoukkueissamme on todella lahjakkaita pelaajia ja olisi heidän kehittymisensä kannalta erittäin tärkeää saada riveihimme joku kokenut, pätevä valmentaja opastamaan sekä pelaajia että valmentajia.

Yrjö Munukka, päävalmentaja

Erotuomarit

ToPoLa:n jäsenistä on prosentuaalisesti aika suuri osa suorittanut erotuomaritutkinnon. Osa on jo ehtinyt lopettaakin opiskelun tai työn vuoksi. Tero Vauraste on noussut mestaruussarjaan ja Yrjö Munukka 1-divisioonaan. ToPoLa:n erotuomarit ovat aina olleet tasapuolisia ja luotettavia. Listassa on 20 nimeä ja he ovat seuraavat: Peter Barkman, Eero Erkko, Karri Haaparinne, Kari Harjula, Panu Harjula, Markku Hynninen, Perttu Hynninen, Tom Hynninen, Matti Juvonen, Kim

Kaisti, Timo Kivi, Tom Koskikallio, Jorma Laine, Yrjö Munukka, Arttu Nieminen, Lauri Sipponen, Paavo Suhonen, Tuomas Suhonen, Veikka Vakula ja Tero Vauraste.

Erotuomarin tehtävä on vaikea, paljon parjattu ja vähän kiiteltä. Pelaajat jäävät koripallohistoriaan paljon herkemmin kuin tuomarit. Toivomme, että ToPoLa:sta nousee ja kehittyy yhä enemmän vastuunalaisia oikeudenjakajia lajin pariin.

**Kari-Pekka Klingan
kaksi peliä:**

Huippu-urheilu ei ole oman elämän uhraamista

TEKSTI ISTO LYSMÄ
KUVAT OLAVI KASKISUO

- **Kari-Pekka Klinga on yhtä paljon ihminen kuin urheilija.**
- **Enemmän kuin pituus ja paino merkitsee elämässä ja urheilussa korkeampi motiivi.**
- **Kunhan tiedät mitä tahdot ja tahdot mitä voit ja voit mitä tahdot ja tiedät että voit mitä tahdot.**
- **Niin yksinkerta se on.**
- **Missä on suomalaisen urheilun ladonovi?**
- **Mikä on elämän tarkoitus?**

- Olipa mielenkiintoinen avaus. Eihän tuollaisiin kysymyksiin voi vastata, hämmästelee Kari-Pekka Klinga.

- Aiotko tosiaan kirjoittaa nuorille vai akateemikoille?

Mies seisoo laihana ja määrätietoisena kuin huutomerkki.

Me molemmat olemme unohtaneet nuoruutemme, jolloin halkaisimme ullakolla salaa sammakon ja luimme mitään ymmärtämättä Fjodor Dostojevskin Rikosta ja rangaistusta.

Nuoret tuntevat viehtymystä syvällisyyksiin. Kuuntelevat yhtä hyvin Dmitri Sostakovitsin Leningrad-sinfoniaa kuin videojumala Michael Jacksonin Bad-tulkintaa. Pelaavat shakkia paremmin kuin me squashia.

Keskustelu on avattava kuin peli: nopeasti, hämäänyttävästi ja yllätyksellisesti. Jos et tee vaikutusta heti, et tee sitä koskaan.

Ladonovi?

Se on ärsyttänyt, mutta se on houkuttanut sinut lukemaan. Mikä houkuttelee urheilijan harjoittelemaan?

• **Palatkaamme ajassa takaisin aina Moskovan olympiakisojen aattovuosiin. Kari-Pekka Klinga on voittanut HJK:ssa junioreiden jalkapalloilun SM-**

– 10-ottelija Daley Thompson on esikuvani. Se mies osaa nauraa. Ja parhaiten itselleen.

mitalin. Kari-Pekka ei edes aavista, että vuonna 1988 hän tulee olemaan Suomen parhaana pidetty koripalloilija.

Istumme talossa Pohjanmaalla. On jouluaaton ilta. Ulkona hehkuu lähes kolmenkymmenen asteen pakkanen. Koiratkin on otettu sisälle. Metsä lumetomuudesta johtuen mustaa kuin terva. Kaarlo Maaninka heittää äkisti lenkivaatteet päälleen. Ja palaa takaisin vajaan kahden tunnin kuluttua kasvot jäistä kilisten.

Vieraat kummastelevat hiljalleen sulavaa miestä.

– Missä ihmeessä sinä olit?

– Kävin katsomassa oliko ladonovi jäänyt auki.

Jokainen tiesi, missä se lato oli. 15 kilometrin päässä. Moskovan olympialaisiin tähtäävän juoksijan joululenkki

oli 30 kilometriä. Mykistävä suoritus, joka kieli käsittämättömistä henkisistä voimavaroista.

Elämä on vain siellä missä on hyvä olla

• Onko Kaarlo Maaningan henki kuollut nykyurheilusta?

En tiedä.

Sen tiedän, että kiertelevä mustalaisryhmä poltti ladon joskus 80-luvulla palatessaan juhannustulilta.

Tänään huippu-urheilija avaa alituisen lääketieteellisten tutkimuskusten ovia. Etsitään anaerobista kynnystä ja veren maitohappopitoisuutta. Olosuhdetekijät kirjataan, kuormitusfysiologiaa luetaan otsa kurtussa. On johtoa, kalvoa, välkkyvää lamppua. Analyysejä, lääkäreitä.

Käsi tarttuu herkästi tutkimuskeskuksen ovenripaan. Kunhan ensin sen viereen on ajettu autolla. Kukaan ei enää vaivaudu sulkemaan ladonovea.

• Miten on, Kari-Pekka Klinga? Onko sydän enää mukana? Onko tiede pehmentänyt tahdon?

– En voisi urheilla ellei sydän olisi mukana. Myönnän, että huippu-urheilu on mennyt liian vakavaksi. Jos harjoittelu, se raaka työ, menee hymyttömäksi junnaamiseksi, lopputulos ei voi olla paras mahdollinen.

– Kun urheilija ei enää harjoittelun jälkeen jaksa nauraa, silloin ollaan ammennettu sellaisista varastoista, jotka täyttyvät uudestaan vain vaivoin.

– Urheilu ei saa olla niin vakavaa, että se muuttuu oman elämän uhraamiseksi. Hauskat asiat eivät ole enää hauskoja, jos niistä ruvetaan kilpailemaan.

Kari-Pekka Klinga vieraassa ympäristössä – työpöydän äärellä: – Elämässäni tulee ensin koulutus, sitten työ ja vasta sitten urheilu. Jonkin aikaa voi olla kokopäiväinen koripalloilija.

Urheilun pitää palvella elämää, ei elämän urheilua.

– Kaikki pitää osata suhteuttaa. Harjoittelu, työ ja opiskelu. Otan urheilun vakavasti. Tiettyyn tasoon saakka. Valmentajaa selvästi kiusaa tapani nauraa harjoittelun aikana.

– Olen saanut olla täyspäiväinen koripalloilija, mutta kansainvälisestä ammattilaisuudesta en silti edes haaveile. Se on liian vaarallista. Mitä sitten, kun urheilu loppuu?

• Kari-Pekka Klinga tekee jotenkin boheemisen vaikutelman. Sen positii-visessa mielessä. Kun hän puhuu elä-

män ja urheilun suhteuttamisesta, hän tarkoittaa että voitto ja häviö pitää osata kokea oikealla tavalla. Häviö saattaa olla nuoren urheilijan itsetunnolle voittoa tärkeämpää. Tappio karaisee. Urheilu itsessään kehittää elämää varten tietynlaista kurottautumisen kykyä.

– Elämisen koko idea lienee siinä, että kaiken mitä tekee tulisi olla sopu-soinnussa tunteen kanssa, sanoo Kari-Pekka häkellyttävän herkästi.

Kun tahdonvoima ylittää kaikki järjelliset rajat, sitä kutsutaan sisuksi.

Mitä on sisu?

Me emme Kari-Pekka Klingan kans-

sa löydä vastausta. Eivätkä sitä ole muutkaan löytäneet. Monet ovat etsineet.

Joka ei osaa, opettaa Joka osaa - hän tekee

● Urheilun parasta antia ovat muistot. Legendaarinen maahinen, valmentaja Jouko Elevara etsi vastausta.

Mitä on tahdonvoima?

Kerran kilpailtiin siitä kuka istuu kauemmin kiinninaulatussa tynnyrissä. Pois pääsi kunhan koputti. Jouko ei koputtanut koskaan. Hän pyörtyi tynnyriin. Toisen kerran kilpailtiin kuka jättää askelmerkkinsä kauimmaksi järven jäälle. Saunottiin ja juoksu alkoi. Kukin kaartoi jäällä vuorollaan ja palasi saunaan. Jokkeri juoksi järven poikki vastapäiselle rannalle, josta alaston mies piti hakea kiireesti autolla takaisin saunaan.

Enkä ole vielä tähän päivään mennessä selvittänyt itselleni mitä Jouko Elevara tahtoi opettaa: kaiken järjettömyyttä vai aukaista sitkeän yrittämisen salaista kaavaa?

Jouko Elevara valmensi Kaarlo Maaningan Moskovan olympialaisten hopeamitalimieheksi. Mutta jokin tunne jäätynä erään järven jäälle. Se oli se tunne, joka saa meidät hymyilemään, olemaan inhimillisiä. Myöhemmin Kaarlo Maaninka tunnusti, että hän oli käyttänyt veridopingia. Ladonovelle oli ollut liian pitkä matka. Laboratorion ovi oli helpomman matkan päässä.

- Kysymys on terveestä itsetunnosta. Ei mistään muusta. Hyvän valmentajan osuutta ei aina osata arvostaa.

- Jos urheilusta ei pystytäkään kitkemään doping-ongelmaa, urheilulla oikean itsetunnon muovaajana ei ole mitään merkitystä, tilittää Kari-Pekka Klinga.

- Hyvänolon tunnetta kasvattavan urheilun opettaminen nuorille on tärkeintä. Onhan rakennelman kaikkein vankin kivi perustuksen alimmaisena! Paremminkin sitä ei voi enää isanoa.

● Kari-Pekka Klinga herättää ajatuksia. Ja juuri siksi hän on oikealla tiellä. Urheilussa ja elämässä. Hän tekee vaikutuksen. Mitä hän syö, miten harjoittelee, mitä tv-ohjelmia hän katselee? Olisitko edes halunnut vastauksia? Jokainen urheilua seuraava tietää miten pitää elää ja harjoitella, mitä voi katella ja lukea kehittyäkseen.

Yritimme tavoitella jotain muuta.

- Sanopa itse mikä on elämän tarkoitus?

● Nauramme molemmat amerikkalaisen suuren tietokoneyhtymän kokeelle, johon tuhlattiin tiedemiehiä, loputtomasti rahaa ja aikaa. Kuukausien ajan koneeseen syötettiin kaikki mahdolliset tiedot ihmisestä. Ja tietokoneelta kysyttiin: mikä on elämän tarkoitus?

Vastaus oli: 42.

Kaikki on suurta arvoitusta.

- Mutta siinähan se on, sanoo Kari-Pekka Klinga, 24.

- Elämisemme suurin viehätys.

"ELÄMÄ ON
SUORAMARKKINOINTIA
JA SUORAMARKKINOINTI
ON ELÄMÄÄ."

Atkos Oy

Viertolankuja 4 01300 VANTAA
PL 530, 01521 VANTAA puh. (90) 87 33 501

Aprikointia

Suomen Koripalloliitto muisti kauden 1986-87 parhaita koripalloihmisiä monenlaisilla palkinnoilla tilaisuudessa, jossa myös pitkästä aikaa oli runsasta tarjoilua. Kertaamme tässä edellisen kauden parhaat ja katso-
kaamme ketkä heistä ovat säilyttäneet asemansa kaudella 1987-88.

Paras naispelaaja Lea Hakala, Lahden Sampo

Paras miespelaaja Mikael Salmi, HNMKY

Paras pistenainen Reija Vesa, Tampereen Pyrintö

Paras pistemies Larry Pounds, KTP, nyttemmin Suomen kansalainen

Paras erotuomari Carl Jungebrand, Adiboy

Paras valmentaja Henrik Dettman, HNMKY

Fair-Play seura KaPo, naiset

Korilehden suosikkipelaaja Lea Hakala

Menossa olevalla kaudella saattavat suhteet muuttua vielä moneen kertaan. Maassamme on syntymäisillään kokonaan uusi erotuomaripolvi; nuorten herrojen otteet kentällä ovat asiallisia ja voimakkaita. Veikkaamme, että pelaajista ainakin Lea Hakala saattaa tulla uudelleen valituksi maan parhaaksi. Kari-Pekka Klinga uhannee vakavasti Mikael Salmen vielä hallussaan pitämää titteliä.

Liitto täyttää viisikymmentä ajast'-aikaa ensi vuonna. Kesällä 1989

Senaattori.

F.I.B.A pitää konferenssinsa Suomes-
sa. Suunnitteilla ja jopa tekeillä on Suo-
men Koripalloliiton historia. Monella
on vielä aikaa päästä mukaan maine-
teoillaan tuohon teokseen.

ToPo sai ohjelmakirjasensa ulos
painosta tällä kaudella varsin aikaisin.
Ilmoituspuoli on vankkaa tekoa ja artik-
keleissa alkaa löytyä jo jotain. Jouk-
kuevalokuvia puuttuu jälleen muutama
ja lukija kaipaisi pelaajien nimien ja
kuvien välistä selittävää yhteyttä. Van-
hojen klaani, Mökin Äijät, on itse mak-
sanut sivunsa opukseen. Puheenjoh-
taja Matti Kulla on päättänyt pitää hen-
kiset siteensä yhä Munkkiniemeen
Tampereelle muutosta huolimatta.
Kasvanut junioritoiminta herättää luot-
tamusta, sivulta 78 havaitsemme uu-
denlaisen joukkueen nimeltään "Aloit-
telijat pojat".

Pitkän ja kovan linjan koripallomies
Raimo Viskari on lähtenyt ansaitulle
eläkkeelle suurpankin talousjohtajan
pallilta. Hän on useaan otteeseen
tuenut ToPoLa:n minejä ja mikroja eri-
laisissa turnauksissa. Kuinkas sattui-
kaan, hänen tilalleen tulee saman
pankin Lauttasaaren johtaja Asko
Kupiainen, joka on useaan otteeseen
tuenut ToPoLa:n minejä ja mikroja...
Kupiaisen pallille on taas istuutunut
Matti Porvari, joka on useaan ottee-

seen... Ympäri käydään - yhteen
tullaan.

Munkkiniemen yhteiskoulu täyttää
ensi lokakuussa viisikymmentä vuotta.
Koulu on ToPo:n heiniä aivankuin
Lauttasaaren yhteiskoulu kuuluu
ToPoLa:lle. Koulut ovat tärkeitä seu-
roille ja päinvastoin. Kaikkein tärkeintä
kuitenkin olisi se, että peruskoulun ala-
asteita ei jaoteltaisi viikonloppukäytön
mukaan. Eräät tärkeät koulurakennuk-
set ovat hermeettisesti suljettuja juuri
silloin kuin mikro- ja miniotteluja olisi
parasta pelata.

Kymmenvuotias ToPoLa on saanut
osakseen jakamattoman myötätunnon
ja tuen taipaleellaan. Pelkäämme
pahoin, että emme parhaalla tahdolla-
kaan osaa asettaa ystäviämme min-
käänlaiseen järjestykseen halutessam-
me kiittää kaikesta. Saaren oppilaitok-
set ja seurakunta, LC-klubi, Säätiö, lii-
keyritykset, pelaajien vanhemmat,
Lauttasaari lehti, Rotary-klubi, SPR-
Lauttasaaren osasto, kaupungin
Puisto-osasto, Mannerheimin lasten-
suojeluliitto, UUV, kuuluisa kelloliike
Aikala, Koripalloliitto, H:gin piiri etc.
Kaikille mainituille ja tahattomasti
unohtuneille lämmin kiitos siitä, että
olemme edelleen olemassa - se on
Teidän ansiotanne.

TH

*Kiittää kaikkia vuosikirjansa
ilmoittajia lämpimästi
kannatuksesta. Toivomme
ystäviemme ja katsojiamme
suosivan tukijoitamme.*

ToPoLa:n hallinto ja yhteydet

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja

Tom Hynninen Luoteisväylä 9 C, 00200 Hki puh. 677 204

Varapuheenjohtaja

Pauli Leimio Tähtikalliontie 4, 02240 Espoo " 883 029

Taloudenhoitaja

Panu Harjula Otavantie 5 A 29, 00200 Hki " 692 7886

Jäsenet

Eero Erkko	Ansaritie 5 A 14, 00300 Hki	"	582 610
Leila Hämäläinen	Puistokaari 12 B 23, 00200 Hki	"	674 199
Kyllikki Heikkala	Katajaharjuntie 10 D 18, 00200 Hki	"	692 6740
Tage Henriksson	Holmanmäentie 8, 02240 Espoo	"	883 026
Ossi Koivunen	Tiirasaarentie 11, 00200 Hki	"	692 3112
Jorma Laine	Rantakartanontie 1 B 9, 00910 Hki	"	332 351
Irmeli Lemberg	Särkiniementie 9 C 52, 00210 Hki	"	692 3531
Jussi Nieminen	Tiirasaarentie 26, 00200 Hki	"	678 423
Raili Onnela	Hakolahdentie 32, 00200 Hki	"	676 834
Paavo Suhonen	Puistokaari 21 A 6, 00200 Hki	"	675 961
Riitta Valtonen	Itälahdenkatu 1 A, 00210 Hki	"	674 402
Tero Vauraste	Melkonkatu 7 A 26, 00210 Hki	"	678 670

ToPoLa:n pankki Kansallis-Osake-Pankki
Gyldenintie 6 SHK 102030-21301

ToPoLa:n lehti LAUTTASAARI LEHTI, Punainen Huvila

ToPoLa:n kauppa Lauttasaaren Pyörä ja Urheilu

Yves Rocher

Kauneutta kasveista

PSP
100

**UUTTA
POSTIPANKISTA!**

Leijonatili sinulle palkansaaja!

Nyt parhaat palvelumme yhdessä
ja samassa tilissä:

- korkea korko – 5 %, jopa 7 %
- jatkuva luotto
- kätevä kortti
- mahtava maksumukavuus
- rajaton nosto-oikeus

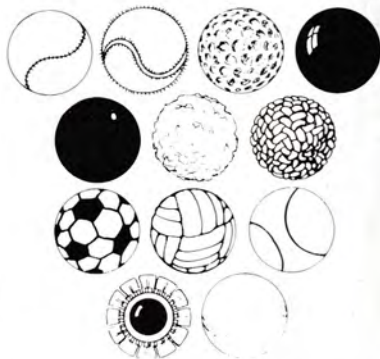
Kysy lisää postista tai
konttoristamme ja avaa tili oitis.

POSTIPANKKI
SATA VUOTTA TAVOITTEISTA TOTTA

Pallo on Teillä.

Hoidetaan se yhteisapelillä maaliin.

ACILMO

Oy ACILMO Ab Pasilanranta 3, 00240 HELSINKI, 190143400

ToPoLa - Myllykallion koulu: koripallo yhdistää ja kasvattaa

Ennen ToPoLa:a ei ollut koripalloa Lauttasaaressa, ei ainakaan Myllykallion silloisessa kansakoulussa sitä pelattu.

Tahti muuttui vähin erin sen jälkeen, kun Tom Hynninen joskus vuoden 1978 aikana tuli koululle ja rehtorin kanslian eteisessä esitteli huolensa koripalloilun surkeasta tilasta Lauttasaaressa. Hänen mukaansa saarella oli kourallinen pieniä Myllykallion koulun koripalloilusta kiinnostuneita poikia (ja isiä?), jotka joutuivat käymään kaukana Munkkiniemessä harjoitteluun ja harrastamassa koripallon peluuta.

Tämän jälkeen todellinen koripallomies esitti varsinaisen asiansa, miksi hän nyt seisoi rehtorinkanslian eteisessä: Koripalloharrastus olisi saatava juurtumaan Lauttasaareen. Eikö Myllykallion koulun voimistelusalista voitaisi varata harjoitusvuoroja pienten poikien saattamiseksi hyvien harrastusten pariin, tässä tapauksessa koripalloa pelaamaan?

Tage Henriksson

Tommin kerrottua huolensa totesin, ettei minulla ole mitään koripalloharrastusta vastaan, pikemminkin tunnen jon-

kinlaista lukkarinrakkautta lajia koh-
taan. Mutta... salivuorojen varaaminen
koripallonpeluuta varten ei ole mahdol-
lista, kun salissa ei ole minkäänlaisia
koripallotelineitä (nyt kai lukijallekin
selvisi, miksi Myllykallion kansakou-
lussa ei aikaisemmin ole pelailtu kori-
palloa), niin, että palataan asiaan sitten
uudelleen, jos ja kun koululle joskus
saadaan koripallotelineet.

Seuraavana kesänä koulun voimiste-
lusalia yllättäen remontoitiin ja samalla
sinne asennettiin upouudet minikori-
pallotelineet. Edellä mainittuun asiaan
palattiin uudelleen, ja niin alkoi Mylly-
kallion koulun ja ToPoLa:n jo nyt kym-
menettä vuotta jatkunut kiinteä yhteis-
työ: koulu hankkii aina uudistuvan
pelaajamateriaalin, ja topolalaiset opet-
tavat heidät pelaamaan. Suurin osa-
han ToPoLa:n mikroista, mineistä ja
viime syksystä lähtien myös tytöistä on
Myllykallion koulun oppilaita.

Vuosien mittaan taidot ovat lisää-
ntyneet ja tekniikka kehittynyt. Koulus-
sakin on ruvettu yhä enenevässä mää-
rin pelaamaan koripalloa. Liikuntatun-
neilla on havaittavissa selvä kastijako:
topolalaiset ja muu rahvas. Tällä on
sekä hyvät että huonot puolensa.
Hyvän pelaajan taidot innostavat hei-
kompia ja saadaan syntymään oikeata
peliä. Mutta, jos taitava topolalainen on
liian itseks (sellaisiakin on), joka tah-
too tehdä yksin koreja, muut menettä-
vät mielenkiinnon koko peliin. Tulee
muistata, että koripallo on joukkuepeliä.

ToPoLa:n ja sen nuoret valmentajat
ovatkin pelitaidon oppimisen ohella kii-

tettävällä tavalla kiinnittäneet huomiota
pallopelin kasvatuksellisiin puoliin. Ja
tuloksiakin on näkyvissä. Mainitta-
koon vain topolalaisten monet pienet ja
suuretkin palvelutehtävät sekä esimer-
killinen käyttäytyminen perinteisissä
Myllykallion mikro- ja miniturnauk-
sissa.

ToPoLa:n tekemä työ koripalloilun
hyväksi näkyy koululla myös siinä, että
olemme uskaltaneet koulun jouk-
kueella mukaan kouluviraston järjes-
tämiin ala-asteen mestaruuskilpailui-
hin jo kahdesti eli molemmilla kerroilla,
kun niitä on järjestetty. Myllykallion
koulu on poikien sarjassa sijoittunut
puolenvälin paikkeille. Pelitaidoissa,
tekniikassa ja taktiikassa koulun jouk-
kue on ollut huomattavasti keskitasoa
parempi, mutta yhtä puuttuu. Melkein
kaikki muut joukkueet ovat pituudessa,
ei taidoissa, päätä pitempiä. Olisiko
vähillä opetusvälinerahoilla hankittava
kouluun venytyslaitteita.

Tyttöjen pelitaidon kehittymisestä
olen erityisen iloinen ja hämmästynyt.
Lyhyestä harjoittelusta ja vähäisestä
kokemuksesta huolimatta Myllykallion
koulun joukkue sijoittui em. kilpailuissa
jaetulle kolmannelle sijalle. Olisiko
ToPoLa:n tulevaisuus naiskoripalloilun
varassa?

Näin lopuksi esitän toivomuksen,
että nyt kymmenvuotias yhteistyö
ToPoLa:n ja Myllykallion koulun välillä
jatkuu ja edelleen vahvistuu ja, että
vanhemmat edelleenkin jaksaisivat olla
mukana tukemassa lastensa hyviä har-
rastuksia.

Tage Henriksson

Meiltä Menestyksen Merkit

- myynti
- leasing
- huolto
- pelti-
korjaamo
- maalaamo

VV-Auto Oy
Vantaa

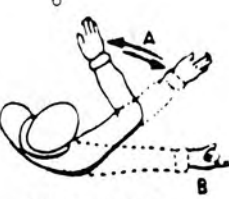
Tuusulantie, Kehä III:n tuntumassa
Puh. 821 066. Vantaa

TUOMARIN KIELI

Erotuomarit ovat kautta aikojen olleet sekä pelaajien että yleisön hampaissa. Olemme sitä mieltä, että tuomarit ovat kaiken aikaa olleet yhtä hyviä tai huonoja, se mikä on muuttanut tilannetta nykyisin pahempaan, on yleisön ja pelaajien aikaisempaa "vapautuneempi" mielenilmaisuus. Vielä 50-luvulla lyöminen kentällä aiheutti vähintään 6 kk. pelikiellon. Viime aikoina on mahdollisiin rangaistuksiin vaikuttanut suuresti mm. se, onko hiiltynyt pelaaja esim. kallis ulkomaalainen. Kunnioittavampi asenne tuomariin on tarpeen.

VIRALLISET KASIMERKIT

<p>1</p> <p>PELI ALKAA
Heilauta kättä
tai sormea</p>	<p>2</p> <p>EROTUMARIN
MAARAAMA
PELIKATKO
Kämmen avoimena</p>	<p>3</p> <p>AIKALISÄ
Etusormi osoittaa
avokämmeneen</p>	<p>4</p> <p>VAIHTO
Käsivarret edessä
ristiin</p>
<p>5</p> <p>KIISTAPALLO,
YLÖSHEITTO
Peukatot ylös</p>	<p>6</p> <p>RAJARIKKOMUS
Suorana oleva käsi
A. Heilauta rajalle
B. Osoita pelisuunta</p>	<p>7</p> <p>ASKELEITA
Pyöritä nyrkkejä</p>	<p>8</p> <p>SÄÄNTÖJEN VAS-
TAINEN KULJETUS
Kämmenten kulje-
tus pystysuoraan</p>
<p>9</p> <p>3 SEKUNNIN
RIKKOMUS
Kolme sormea
sivulla</p>	<p>10</p> <p>KORIN HYLKÄÄ-
MINEN tai KUOLLUT
PALLO
Heiluta käsiä ristiin
vartalon edessä</p>	<p>11</p> <p>PELIKATKO
VIRHEESTA</p>	<p>12</p> <p>HENKILÖKOH-
TAINEN VIRHE
Ei vapaahetjtoja,
osoita sivurajaa</p>

13

VAPAAHEITTO-
RANGAISTUS
Kaksi sormea kohti
vapaaheittoviivaa

14

TEKNILLINEN
VIRHE
Muodosta T
avokämmmenin

15

KAKSOISVIRHE
Heiluta nyrkkejä

16

TAHALLINEN
VIRHE
Tartu ranteeseen
virhemerkissä

17

KIINNIPITAMINEN
Tartu ranteesta

18

PAINAMINEN,
TORMAILY
Iske nyrkki
avokämmeneen

19

TYÖNTÄMINEN
Jäljittele työntä-
mistä

20

SÄÄNTÖJEN-
VASTAINEN
KÄSIEN KÄYTTÖ
Lyö ranteeseen

21

ESTAMINEN
Kädet lanteille

22

Asiaan kuuluvaa
virhemerkkiä seuraa
estämisen merkki

VIRHE PALLON
OLLESSA JOUK-
KUEELLA

23

NÄYTÄ RIKKOJA
Pelaajan numero

24

KORIN HYVÄK-
SYMINEN
(Yksi sormi on
1 piste)

25

VAPAAHEIT-
TOJEN LUKU-
MÄÄRÄ

26

VAPAAHEIT-
TOJEN LUKU
MÄÄRÄ

27

VAPAAHEITOISTA
VIIMEINEN
Etusormi pystyssä

silmäterä optikko

Lauttasaarelainen!

**Tule
käymään
omalla
optikollasi,
niin näet
paremmin!**

Tule, näet kirk-
kaasti paremmin!

1. Näöntarkastukset
Joustavasti, huolella ja uusin
laittein.
2. Silmälasit
Suuri valikoima, klassista,
modernia, huippumalleja.
3. Piilolasit
Täydellinen palvelu!
4. Heikkonäköisten
apuvälineet
Koko alan valikoima löytyy
meiltä!
5. Silmä lääkarin
ajantilaus
Varaamme sinulle ajan jos
haluat silmä lääkänille!
6. Oma silmä lasi-
hiomo.
Saat lastisi nopeasti ja
varmasti!

Lauttasaaren Optiikka

Lauttasaarentie 28-30, Ostoskeskus,
Puh. 674 253. Palvelemme 9-18.00, La 9-14.00.

VESIHUOLTO- SEKÄ
URHEILU- JA
LIIKUNTALAITOSSUUN-
NITTELUN
JOHTAVA
ASiantuntija

**MV-KONSULTIT
MAA JA VESI OY**

BUROEN KOKKATITTOIMASTOJEN LITTO BOK. RYH. JÄSEN • HELSINKI •
JYVÄSKYLÄ • KUOPIO • LAPPEENRANTA • LAPUA • OULU • TAMPERE • TURKU •
VALKEAKIVUO 2 • 00190 HELSINKI • Puh 010 1211 • TELEX 121920 BUCON SF

CHATON
KAMPAAMO puh. 674 982
PARTURI puh. 679 171
LAUTTASAARENTIE 17

**railo k. säde
kultaseppä**
arkadiankatu 15
puhelin 44 57 69

Liikennetekniikka Oy

KONSULTOIVAA SUUNNITTELUA

- Kuljetus ja mater.käsitt.tekn.
- Liikennetekniikka
- Maisemasuunnittelu
- Rakennuttamisteht. ja proj. johto
- Tie-, katu- ja aluetekniikka
- Tietojenkäsittelytekniikka
- Yhdyskunnan toiminta ja taloussuunn.

Melkonkatu 9
00210 Helsinki
Puh. 90-6922 462

Tulliportink. 22 A
70100 Kuopio
Puh. 971-123 700

AIKALA

on kelloja

AIKALA

on koruja

AIKALA

on kultaa

AIKALA

on hopeaa

AIKALA

on asiantuntija

ja

AIKALA

on käsite

sekä korkeata laatua

AIKALA

KELLO JA KULTA

Mikonkatu 8 puh. 625 096

Sijoita huomisen varalle

Tapiolan Efekti-säästöhenkivakuutus koostuu jatkuvasta henkivakuutuksesta ja määräaikaisesta säästösasta.

Sijoitusmuotona Efekti antaa sinulle kilpailukykyiset ja ainutlaatuiset edut:

- 11 %:n keskituotto säästösalle
- säästösomma on veroton sinulle tai lähiomaisellesi
- sijoitus ei ole varallisuusveron alainen sijoitusaikana
- vakuutusmaksujen verovähennysoikeus (320 mk/henkilö/v.)
- ns. takaisinosto-oikeus sekä varma ja edullinen laina
- alennusta vakuutusmaksuista Tapiolan sopimusasiakkaana

Mutkatonta vakuutuspalvelua

